

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 63

14. prosince 2020

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2020/C 433/01   Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* 1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2020/C 433/02   Věc C-623/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. října 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Investigatory Powers Tribunal – London- Spojené království) – Privacy International v. Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Secretary of State for the Home Department, Government Communications Headquarters, Security Service, Secret Intelligence Service („Řízení o předběžné otázce – Zpracování osobních údajů v odvětví elektronických komunikací – Poskytovatelé služeb elektronických komunikací – Plošné a nerozlišující předávání provozních a lokalizačních údajů – Zajištění národní bezpečnosti – Směrnice 2002/58/ES – Oblast působnosti – Článek 1 odst. 3 a článek 3 – Důvěrný charakter elektronických sdělení – Ochrana – Článek 5 a čl. 15 odst. 1 – Listina základních práv Evropské unie – Články 7, 8 a 11 a čl. 52 odst. 1 – Článek 4 odst. 2 SEU“) 2

2020/C 433/03	Spojené věci C-511/18, C-512/18 a C-520/18: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. října 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État, Cour constitutionnelle – Belgie, Francie) – La Quadrature du Net (C-511/18 a C-512/18), French Data Network (C-511/18 a C-512/18), Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs (C-511/18 a C-512/18), Igwan.net (C-511/18) v. Premier ministre (C-511/18 a C-512/18), Garde des Sceaux, ministre de la Justice (C-511/18 a C-512/18), Ministre de l'Intérieur (C-511/18), Ministre des Armées (C-511/18), Ordre des barreaux francophones et germanophone, Académie Fiscale ASBL, UA, Liga voor Mensenrechten ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, VZ, WY, XX v. Conseil des ministres („Řízení o předběžné otázce – Zpracování osobních údajů v odvětví elektronických komunikací – Poskytovatelé služeb elektronických komunikací – Poskytovatelé hostingových služeb a poskytovatelé přístupu k internetu – Plošné a nerozlišující uchování provozních a lokalizačních údajů – Automatizovaná analýza dat – Přístup k datům v reálném čase – Zajištění národní bezpečnosti a boj proti terorismu – Boj proti trestné činnosti – Směrnice 2002/58/ES – Oblast působnosti – Článek 1 odst. 3 a článek 3 – Důvěrný charakter elektronických sdělení – Ochrana – Článek 5 a čl. 15 odst. 1 – Směrnice 2000/31/ES – Oblast působnosti – Listina základních práv Evropské unie – Články 4, 6 až 8 a 11 a čl. 52 odst. 1 – Článek 4 odst. 2 SEU“)	3
2020/C 433/04	Věc C-521/18: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 28. října 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Itálie) – Pegaso Srl Servizi Fiduciari, Sistemi di Sicurezza Srl, YW v. Poste Tutela SpA („Řízení o předběžné otázce – Zadávání zakázek v odvětvích vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb – Směrnice 2014/25/EU – Článek 13 – Činnosti související s poskytováním poštovních služeb – Zadavatelé – Veřejné podniky – Přípustnost“)	6
2020/C 433/05	Věc C-611/18 P: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 28. října 2020 – Pirelli & C. SpA v. Evropská komise, Prysmian Cavi e Sistemi Srl („Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Evropský trh se silovými kabely – Rozdělení trhu v rámci projektů – Nařízení (ES) č. 1/2003 – Článek 23 odst. 2 – Pravomoci Evropské komise v oblasti pokut – Přičitatelnost protiprávního jednání – Domněnka skutečného výkonu rozhodujícího vlivu – Povinnost uvést odůvodnění – Základní práva – Beneficium ordinis seu excussionis – Pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci“)	6
2020/C 433/06	Spojené věci C-720/18 a 721/18: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. října 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Düsseldorf – Německo) – Ferrari S.p.A. v. DU („Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Ochranné známky – Směrnice 2008/95/ES – Článek 12 odst. 1 – Skutečné užívání ochranné známky – Důkazní břemeno – Článek 13 – Důkaz o užívání ‚pro část výrobků nebo služeb‘ – Ochranná známka označující model automobilu, jehož výroba byla ukončena – Užívání ochranné známky pro náhradní díly, jakož i pro služby související s tímto modelem – Užívání ochranné známky pro ojetá vozidla – Článek 351 SFEU – Úmluva mezi Spolkovou republikou Německo a Švýcarskou konfederací – Vzájemná ochrana patentů, průmyslových vzorů, modelů a známek“)	7
2020/C 433/07	Věc C-112/19: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 28. října 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Aachen – Německo) – Marvin M. v. Kreis Heinsberg („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2006/126/ES – Článek 2 odst. 1 a čl. 11 odst. 4 – Řidičské průkazy – Vzájemné uznávání – Rozsah povinnosti uznávat – Řidičský průkaz, který je předmětem výměny – Výměna provedená v okamžiku, kdy bylo řidičské oprávnění odňato členským státem původního vydání – Podvod – Odmítnutí uznat průkaz vydaný v rámci výměny“)	8
2020/C 433/08	Věc C-243/19: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 29. října 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa (Senāts) – Lotyšsko) – A v. Veselības ministrija („Řízení o předběžné otázce – Sociální zabezpečení – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Článek 20 odst. 2 – Směrnice 2011/24/EU – Článek 8 odst. 1 a 5, jakož i odstavec 6 písm. d) – Zdravotní pojištění – Nemocniční péče poskytovaná v jiném členském státě, než je – Odmítnutí udělit předchozí povolení – Nemocniční léčba, která může být účinně zajištěna v členském státě, v němž je pacient pojištěn – Článek 21 Listiny základních práv Evropské unie – Rozdílné zacházení na základě náboženského vyznání“)	9

2020/C 433/09	Věc C-273/19 P: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 22. října 2020 – Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Rozhodčí doložka – Nařízení (ES, Euratom) č. 1605/2002 – Článek 52 – Nařízení (ES) č. 2321/2002 – Rozhodnutí č. 1513/2002/ES – Grantová dohoda – Projekt Sensation – Šestý rámcový program – Uznatelné náklady – Střet zájmů – Důkazní břemeno – Výkazy pracovní doby – Zpráva o auditu – Důkazní hodnota – Zásada řádného finančního řízení – Zásada proporcionality“)	10
2020/C 433/10	Věc C-274/19 P: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 22. října 2020 – Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Nařízení (ES, Euratom) č. 1605/2002 – Nařízení (ES, Euratom) č. 2342/2002 – Nařízení (ES) č. 1906/2006 – Grantová dohoda Actibio – Projekt Actibio – Sedmý rámcový program – Uznatelné náklady – Střet zájmů – Důkazní břemeno – Výkazy pracovní doby – Zpráva o auditu – Důkazní hodnota – Zásada proporcionality“)	10
2020/C 433/11	Věc C-275/19: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 22. října 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal de Justiça – Portugalsko) – Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd v. Santa Casa da Misericórdia de Lisboa („Řízení o předběžné otázce – Postup při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti – Pojem ‚technický předpis‘ – Povinnost členských států oznámit Evropské komisi každý návrh technického předpisu – Neuplatnitelnost neoznámeného technického předpisu vůči jednotlivcům – Nepoužitelnost na poskytovatele služeb“)	11
2020/C 433/12	Věc C-313/19 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 28. října 2020 – Associazione Nazionale GranoSalus – Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh – Nařízení (ES) č. 1107/2009 – Obnovení schválení účinné látky glyfosát – Prováděcí nařízení (EU) 2017/2324 – Žaloba na neplatnost podaná sdružením – Přípustnost – Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU – Nařizovací akt, který nevyžaduje přijetí prováděcích opatření – Osoba bezprostředně dotčená“)	12
2020/C 433/13	Věc C-321/19: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 28. října 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen – Německo) – BY, CZ v. Spolková republika Německo („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 1999/62/ES – Směrnice 2006/38/ES – Výběr poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly – Článek 7 odst. 9 – Článek 7a odst. 1 a 2 – Mýtné – Zásada návratnosti nákladů na pozemní komunikace – Náklady na pozemní komunikace – Náklady na provoz – Náklady na dopravní policii – Překročení nákladů – Přímý účinek – Dodatečné odůvodnění nepřiměřeně vysoké sazby mýtného – Časové omezení účinků rozsudku“)	12
2020/C 433/14	Věc C-576/19 P: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 29. října 2020 – Intercept Pharma Ltd, Intercept Pharmaceuticals, Inc. v. Evropská agentura pro léčivé přípravky („Kasační opravný prostředek – Přístup k dokumentům orgánů, institucí a jiných subjektů Unie – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Článek 4 odst. 2 druhá odrážka – Výjimka týkající se ochrany soudního řízení – Článek 4 odst. 2 první odrážka – Výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů – Dokumenty předložené v rámci žádosti o registraci humánního léčivého přípravku – Rozhodnutí zpřístupnit dokumenty třetí osobě“)	13
2020/C 433/15	Věc C-608/19: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 28. října 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL) v. Zennaro Giuseppe Legnami Sas di Zennaro Mauro & C („Řízení o předběžné otázce – Státní podpory – Nařízení (EU) č. 1407/2013 – Článek 3 – Podpora de minimis – Článek 6 – Dohled – Podniky, které překročí strop de minimis z důvodu kumulace s dříve získanými podporami – Možnost vybrat si mezi snížením nebo vzdáním se předchozí podpory za účelem dodržení stropu de minimis“)	14

2020/C 433/16	Věc C-637/19: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 28. října 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Svea hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen – Švédsko) – BY v. CX („Řízení o předběžné otázce – Autorské právo a práva s ním související – Směrnice 2001/29/ES – Informační společnost – Harmonizace určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících – Článek 3 odst. 1 – Sdělování veřejnosti – Pojem ‚veřejnost‘ – Předání chráněného díla soudu elektronickou cestou jakožto důkazu v rámci soudního řízení“)	14
2020/C 433/17	Věc C-702/19 P: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 22. října 2020 – Silver Plastics GmbH & Co. KG, Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Kartelová dohoda – Trh s potravinovými obaly pro maloobchodní prodej – Rozhodnutí konstatující porušení článku 101 SFEU – Nařízení (ES) č. 1/2003 – Článek 23 – Článek 6 Evropské úmluvy o lidských právech – Základní právo na spravedlivý proces – Zásada rovnosti zbraní – Právo ‚na konfrontaci‘ – Výslech svědků – Odůvodnění – Jediné a trvající protiprávní jednání – Maximální výše pokuty“)	15
2020/C 433/18	Věc C-623/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Okręgowym w Gorzowie Wielkopolskim (Polsko) dne 3. října 2018 – Prokuratura Rejonowa w Ślubicach v. BQ	15
2020/C 433/19	Věc C-361/20 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 4. srpna 2020 YG proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 28. května 2020 ve věci T-518/18, YG v. Komise	16
2020/C 433/20	Věc C-372/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzgericht (Rakousko) dne 6. srpna 2020 – QY v. Finanzamt Wien für den 8., 16. und 17. Bezirk	16
2020/C 433/21	Věc C-388/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 14. srpna 2020 – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V v. Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG	18
2020/C 433/22	Věc C-421/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 8. září 2020 – Acacia Srl v. Bayerische Motoren Werke Aktiengesellschaft	19
2020/C 433/23	Věc C-434/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Frankfurt am Main (Německo) dne 16. září 2020 – fliightright GmbH v. SunExpressGünes Ekspres Havacilik A.S	20
2020/C 433/24	Věc C-435/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Německo) dne 16. září 2020 – C v. Spolková republika Německo	20
2020/C 433/25	Věc C-438/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Düsseldorf (Německo) dne 18. září 2020 – BT v. Eurowings GmbH	21
2020/C 433/26	Věc C-442/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Nürnberg (Německo) dne 21. září 2020 – fliightright GmbH v. Ryanair Designated Activity Company	22
2020/C 433/27	Věc C-443/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Nürnberg (Německo) dne 21. září 2020 – fliightright GmbH v. Ryanair Designated Activity Company	22
2020/C 433/28	Věc C-444/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Nürnberg (Německo) dne 21. září 2020 – fliightright GmbH v. Ryanair Designated Activity Company	23
2020/C 433/29	Věc C-445/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Nürnberg (Německo) dne 21. září 2020 – PN a LM v. Ryanair Designated Activity Company	24

2020/C 433/30	Věc C-449/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) dne 22. září 2020 – Real Vida Seguros SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira	24
2020/C 433/31	Věc C-451/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Korneuburg (Rakousko) dne 23. září 2020 – Airhelp Limited v. Austrian Airlines AG	25
2020/C 433/32	Věc C-454/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rajonen sad Lukovit (Bulharsko) dne 23. září 2020 – trestní řízení proti AZ	25
2020/C 433/33	Věc C-456/20 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. září 2020 Crédit agricole SA proti rozsudku Tribunálu (druhého rozšířeného senátu) vydanému dne 8. července 2020 ve věci T-576/18, Crédit agricole SA v. ECB	26
2020/C 433/34	Věc C-457/20 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. září 2020 Crédit agricole Corporate and Investment Bank proti rozsudku Tribunálu (druhého rozšířeného senátu) vydanému dne 8. července 2020 ve věci T-577/18, Crédit agricole Corporate and Investment Bank v. ECB	27
2020/C 433/35	Věc C-458/20 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. září 2020 CA Consumer Finance proti rozsudku Tribunálu (druhého rozšířeného senátu) vydanému dne 8. července 2020 ve věci T-578/18, CA Consumer Finance v. ECB	28
2020/C 433/36	Věc C-462/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Milano (Itálie) dne 25. září 2020 – Associazione per gli Studi Giuridici sull’Immigrazione (ASGI) a další v. Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per le politiche della famiglia, Ministero dell’Economia e delle Finanze	28
2020/C 433/37	Věc C-464/20 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 26. září 2020 KF proti usnesení Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 10. července 2020 ve věci T-619/19, KF v. SatCen	29
2020/C 433/38	Věc C-467/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 28. září 2020 – BC v. Deutsche Lufthansa AG	31
2020/C 433/39	Věc C-470/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Riigikohus (Estonsko) dne 29. září 2020 – AS Veejaam, OÜ Espo v. Elering AS	31
2020/C 433/40	Věc C-473/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofijski rajonen sad (Bulharsko) dne 30. září 2020 – INVEST FUND MANAGEMENT v. Komisija za finansov nadzor	32
2020/C 433/41	Věc C-484/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht München (Německo) dne 1. října 2020 – Vodafone Kabel Deutschland GmbH v. Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.	33
2020/C 433/42	Věc C-487/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunsko) dne 2. října 2020 – SC Philips Orăștie S.R.L. v. Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	34
2020/C 433/43	Věc C-489/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) dne 2. října 2020 – UB v. Kauno teritorinė muitinė	34
2020/C 433/44	Věc C-490/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Sofija-grad (Bulharsko) dne 2. října 2020 – V.M.A. v. Stolična občština, rayon „Pančarevo“	35

2020/C 433/45	Věc C-497/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 30. září 2020 – Randstad Italia SpA v. Umana SpA a další	36
2020/C 433/46	Věc C-499/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Symvoulio tis Epikrateias (Řecko) dne 1. října 2020 – DIMCO Dimovasilis M.I.K.E. v. Ypourgos Perivallontos kai Energieias	37
2020/C 433/47	Věc C-508/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakousko) dne 9. října 2020 – RM v. Landespolizeidirektion Steiermark	38
2020/C 433/48	Věc C-510/20: Žaloba podaná dne 12. října 2020 – Evropská komise v. Bulharská republika	39
2020/C 433/49	Věc C-520/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Silistra (Bulharsko) dne 16. října 2020 – DB, LY v. Nachalnik na Rayonno upravlenie Silistra pri Oblastna direksia na Ministerstvo na vatreashnite raboti	40

Tribunál

2020/C 433/50	Spojené věci T-479/11 RENV a T-157/12 RENV: Rozsudek Tribunálu ze dne 5. října 2020 – Francie a IFP Énergies nouvelles v. Komise („Státní podpory – Ropný výzkum – Režim podpor zavedený Francií – Implicitní a neomezená státní záruka poskytnutá IFPEN příznáním postavení EPIC – Výhoda – Domněnka o existenci výhody – Přiměřenost“)	41
2020/C 433/51	Věc T-316/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2020 – První novinová společnost v. Komise („Státní podpory – Poštovní odvětví – Povinná všeobecná služba – Rozhodnutí nevznášet námitky – Ochrana procesních práv – Délka řízení – Úplné a dostatečné posouzení věci Komisí – Náhrada za plnění povinné všeobecné služby – Služba obecného hospodářského zájmu – Směrnice 97/67/ES – Metoda čistých ušetřených nákladů – Povinnost uvést odůvodnění“)	42
2020/C 433/52	Věc T-583/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 5. října 2020 – GVN v. Komise („Státní podpory – Veřejná doprava cestujících – Vyrovnání nákladů spjatých s plněním povinností veřejné služby – Povinnost zavést maximální sazby pro žáky, studenty, učně a osoby s omezenou schopností pohybu – Článek 7a Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (zákon o místní dopravě Spolkové země Dolní Sasko) – Rozhodnutí nevznášet námitky – Článek 3 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 1370/2007 – Převod finančních prostředků z Land na orgány odpovídající za organizaci dopravy na úrovni obcí – Pojem ‚podpora‘“)	42
2020/C 433/53	Věc T-597/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 5. října 2020 – Hermann Albers v. Komise („Státní podpory – Veřejná doprava cestujících – Vyrovnání nákladů spjatých s plněním povinností veřejné služby – Povinnost zavést maximální sazby pro žáky, studenty, učně a osoby s omezenou schopností pohybu – Článek 7a Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (zákon o místní dopravě Spolkové země Dolní Sasko) – Rozhodnutí nevznášet námitky – Článek 3 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 1370/2007 – Převod finančních prostředků z Land na orgány odpovídající za organizaci dopravy na úrovni obcí – Pojem ‚podpora‘ – Oznamovací povinnost“)	43
2020/C 433/54	Věc T-48/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2020 – smart things solutions v. EUIPO – Samsung Electronics (smart:)things („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Obrazová ochranná známka Evropské unie smart:)things – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001 – Článek 59 odst. 1 písm. a) nařízení 2017/1001 – Článek 95 odst. 1 nařízení 2017/1001“)	44
2020/C 433/55	Věc T-249/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2020 – Karpeta-Kovalyova v. Komise („Veřejná služba – Smluvní zaměstnanci – Odměňování – Rozhodnutí, kterým se odmítá nárok na příspěvek za práci v zahraničí, denní příspěvek, příspěvek na zařízení a náhrada nákladů na stěhování a cestovních výdajů v souvislosti s převzetím služebních povinností – Článek 4 odst. 1 písm. a) přílohy VII služebního řádu – Diplomatický status – Pětileté referenční období – Pojem ‚obvyklé bydliště‘“)	45

2020/C 433/56	Věc T-349/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2020 – Decathlon v. EUIPO – Athlon Custom Sportswear (athlon custom sportswear) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie athlon custom sportswear – Starší slovní ochranná známka Evropské unie DÉCATHLON – Relativní důvod pro zamítnutí – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	45
2020/C 433/57	Věc T-607/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2020 – Itinerant Show Room v. EUIPO – (FAKE DUCK) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie FAKE DUCK – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001 – Zásady rovného zacházení a legality“)	46
2020/C 433/58	Věc T-788/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2020 – Body Attack Sports Nutrition v. EUIPO – Sakkari (Sakkattack) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Sakkattack – Starší mezinárodní slovní ochranné známky ATTACK a Body Attack a starší obrazová ochranná známka Body Attack SPORTS NUTRITION – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	46
2020/C 433/59	Věc T-818/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2020 – Dvectis CZ v. EUIPO – Yado (Podložka pro sezení) („Průmyslový vzor Společenství – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství znázorňující podložku pro sezení – Starší (průmyslový) vzor Společenství – Důvod neplatnosti – Nedostatek individuální povahy – Informovaný uživatel – Míra volnosti původce vzoru – Neexistence odlišného celkového dojmu – Článek 6 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 – Povinnost uvést odůvodnění“)	47
2020/C 433/60	Věc T-847/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 5. října 2020 – X-cen-tek v. EUIPO – Altenloh, Brinck & Co. (PAX) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie PAX – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie SPAX a starší mezinárodní obrazová ochranná známka SPAX – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Dominantní prvek – Absence neutralizace – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] – Časová působnost právních předpisů“)	48
2020/C 433/61	Věc T-851/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2020 – Body Attack Sports Nutrition v. EUIPO – Sakkari (SAKKATTACK) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie SAKKATTACK – Starší mezinárodní slovní ochranné známky ATTACK a Body Attack a starší obrazová ochranná známka Body Attack SPORTS NUTRITION – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	48
2020/C 433/62	Věc T-2/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2020 – Laboratorios Ern v. EUIPO – Bio-tec Biologische Naturverpackungen (BIOPLAST BIOPLASTICS FOR A BETTER LIFE) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Obrazová ochranná známka BIOPLAST BIOPLASTICS FOR A BETTER LIFE – Starší národní slovní ochranná známka BIOPLAK – Relativní důvod pro zamítnutí – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	49
2020/C 433/63	Věc T-49/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2020 – Rothenberger v. EUIPO – Paper Point (ROBOX) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie ROBOX – Starší slovní ochranná známka Evropské unie OROBOX – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Autonomní podkategorie výrobků – Zohlednění popisného prvku – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)	50
2020/C 433/64	Věc T-180/20: Usnesení Tribunálu ze dne 6. října 2020 – Sharpston v. Rada a Konference zástupců vlád členských států („Žaloba na neplatnost – Vystoupení Spojeného království z Unie – Prohlášení Konference zástupců vlád členských států o důsledcích vystoupení Spojeného království pro generální advokáty Soudního dvora – Akt, který nelze napadnout žalobou – Nepřípustnost“)	50
2020/C 433/65	Věc T-184/20: Usnesení Tribunálu ze dne 6. října 2020 – Sharpston v. Soudní dvůr Evropské unie („Žaloba na neplatnost – Vystoupení Spojeného království z Unie – Dopis předsedy Soudního dvora vyzývající členské státy, aby zajistily jmenování generálního advokáta – Akt, který nelze napadnout žalobou – Nepřípustnost“)	51

2020/C 433/66	Věc T-550/20: Usnesení Tribunálu ze dne 6. října 2020 – Sharpston v. Rada a zástupci vlád členských států („Žaloba na neplatnost – Vystoupení Spojeného království z Unie – Rozhodnutí zástupců vlád členských států jmenovat generálního advokáta Soudního dvora – Akt, který nelze napadnout žalobou – Zjevná nepřijatelnost“)	51
2020/C 433/67	Věc T-575/20: Žaloba podaná dne 11. září 2020 – OD v. Komise	52
2020/C 433/68	Věc T-576/20: Žaloba podaná dne 17. září 2020 – Evropská vodní doprava-sped. a další v. Parlament a Rada	53
2020/C 433/69	Věc T-586/20: Žaloba podaná dne 24. září 2020 – MN v. Europol	55
2020/C 433/70	Věc T-587/20: Žaloba podaná dne 24. září 2020 – MO v. Rada	55
2020/C 433/71	Věc T-608/20: Žaloba podaná dne 29. září 2020 – JD v. EIB	56
2020/C 433/72	Věc T-614/20: Žaloba podaná dne 1. října 2020 – Casino, Guichard-Perrachon v. Komise	58
2020/C 433/73	Věc T-618/20: Žaloba podaná dne 5. října 2020 – FZ a další v. Komise	59
2020/C 433/74	Věc T-619/20: Žaloba podaná dne 5. října 2020 – FJ a další v. ESVČ	60
2020/C 433/75	Věc T-625/20: Žaloba podaná dne 5. října 2020 – Les Mousquetaires a ITM v. Evropská komise	60
2020/C 433/76	Věc T-629/20: Žaloba podaná dne 15. října 2020 – Delifruit v. Komise	61
2020/C 433/77	Věc T-638/20: Žaloba podaná dne 15. října 2020 – JP v. Komise	62
2020/C 433/78	Věc T-639/20: Žaloba podaná dne 22. října 2020 – TIB Chemicals v. Komise	62
2020/C 433/79	Věc T-646/20: Žaloba podaná dne 23. října 2020 – NG a další v. Parlament a Rada	64
2020/C 433/80	Věc T-649/20: Žaloba podaná dne 27. října 2020 – Impresa comune Clean Sky 2 v. NG	65
2020/C 433/81	Věc T-653/20: Žaloba podaná dne 28. října 2020 – Mylan Ireland v. EMA	65
2020/C 433/82	Věc T-657/20: Žaloba podaná dne 30. října 2020 – Ryanair v. Komise	66
2020/C 433/83	Věc T-658/20: Žaloba podaná dne 2. listopadu 2020 – Jakober v. EUIPO (tvar šálku)	67
2020/C 433/84	Věc T-298/18: Usnesení Tribunálu ze dne 30. září 2020 – Banco Comercial Português a další v. Komise	67
2020/C 433/85	Věc T-694/18: Usnesení Tribunálu ze dne 30. září 2020 – DEI v. Komise	68

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2020/C 433/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 423, 7.12.2020

Dřívější publikace

Úř. věst. C 414, 30.11.2020

Úř. věst. C 399, 23.11.2020

Úř. věst. C 390, 16.11.2020

Úř. věst. C 378, 9.11.2020

Úř. věst. C 371, 3.11.2020

Úř. věst. C 359, 26.10.2020

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. října 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Investigatory Powers Tribunal – London- Spojené království) – Privacy International v. Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Secretary of State for the Home Department, Government Communications Headquarters, Security Service, Secret Intelligence Service

(Věc C-623/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Zpracování osobních údajů v odvětví elektronických komunikací – Poskytovatelé služeb elektronických komunikací – Plošné a nerozlišující předávání provozních a lokalizačních údajů – Zajištění národní bezpečnosti – Směrnice 2002/58/ES – Oblast působnosti – Článek 1 odst. 3 a článek 3 – Důvěrný charakter elektronických sdělení – Ochrana – Článek 5 a čl. 15 odst. 1 – Listina základních práv Evropské unie – Články 7, 8 a 11 a čl. 52 odst. 1 – Článek 4 odst. 2 SEU“)

(2020/C 433/02)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Investigatory Powers Tribunal – London

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Privacy International

Žalovaní: Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Secretary of State for the Home Department, Government Communications Headquarters, Security Service, Secret Intelligence Service

Výrok

- 1) Článek 1 odst. 3, článek 3 a čl. 15 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009, ve spojení s čl. 4 odst. 2 SEU musí být vykládány v tom smyslu, že vnitrostátní právní úprava, která státnímu orgánu umožňuje uložit poskytovatelům služeb elektronických komunikací povinnost předávat bezpečnostním a zpravodajským službám – pro účely zajištění národní bezpečnosti – provozní a lokalizační údaje, spadá do oblasti působnosti této směrnice.

- 2) Článek 15 odst. 1 směrnice 2002/58, ve znění směrnice 2009/136, ve spojení s čl. 4 odst. 2 SEU, jakož i s články 7, 8 a 11 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která umožňuje státnímu orgánu uložit poskytovatelům služeb elektronických komunikací – pro účely zajištění národní bezpečnosti – povinnost plošného a nerozlišujícího předávání provozních a lokalizačních údajů bezpečnostním a zpravodajským službám.

(¹) Úř. věst. C 22, 22.1.2018.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. října 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État, Cour constitutionnelle – Belgique, France) – La Quadrature du Net (C-511/18 a C-512/18), French Data Network (C-511/18 a C-512/18), Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs (C-511/18 a C-512/18), Igwan.net (C-511/18) v. Premier ministre (C-511/18 a C-512/18), Garde des Sceaux, ministre de la Justice (C-511/18 a C-512/18), Ministre de l'Intérieur (C-511/18), Ministre des Armées (C-511/18), Ordre des barreaux francophones et germanophone, Académie Fiscale ASBL, UA, Liga voor Mensenrechten ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, VZ, WY, XX v. Conseil des ministres

(Spojené věci C-511/18, C-512/18 a C-520/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Zpracování osobních údajů v odvětví elektronických komunikací – Poskytovatelé služeb elektronických komunikací – Poskytovatelé hostingových služeb a poskytovatelé přístupu k internetu – Plošné a nerozlišující uchovávání provozních a lokalizačních údajů – Automatizovaná analýza dat – Přístup k datům v reálném čase – Zajištění národní bezpečnosti a boj proti terorismu – Boj proti trestné činnosti – Směrnice 2002/58/ES – Oblast působnosti – Článek 1 odst. 3 a článek 3 – Důvěrný charakter elektronických sdělení – Ochrana – Článek 5 a čl. 15 odst. 1 – Směrnice 2000/31/ES – Oblast působnosti – Listina základních práv Evropské unie – Články 4, 6 až 8 a 11 a čl. 52 odst. 1 – Článek 4 odst. 2 SEU“)

(2020/C 433/03)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soudy

Conseil d'État, Cour constitutionnelle

Účastníci původního řízení

(Věci C-511/18 a C-512/18)

Žalobci: La Quadrature du Net (C-511/18 a C-512/18), French Data Network (C-511/18 a C-512/18), Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs (C-511/18 a C-512/18), Igwan.net (C-511/18),

Žalovaní: Premier ministre (C-511/18 a C-512/18), Garde des Sceaux, ministre de la Justice (C-511/18 a C-512/18), Ministre de l'Intérieur (C-511/18), Ministre des Armées (C-511/18)

Za účasti: Privacy International (C-512/18), Center for Democracy and Technology (C-512/18),

(Věc C-520/18)

Žalobci: Ordre des barreaux francophones et germanophone, Académie Fiscale ASBL, UA, Liga voor Mensenrechten ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, VZ, WY, XX

Žalovaná: Conseil des ministres

Za účasti: Child Focus (C-520/18)

Výrok

1) Článek 15 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009, ve spojení s články 7, 8 a 11 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že brání legislativním opatřením, která pro účely stanovené v čl. 15 odst. 1 preventivně stanoví plošné a nerozlišující uchovávání provozních a lokalizačních údajů. Naproti tomu čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58, ve znění směrnice 2009/136, ve spojení s články 7, 8 a 11 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv nebrání legislativním opatřením,

- která za účelem zajištění národní bezpečnosti stanoví možnost přikázat poskytovatelům služeb elektronických komunikací, aby prováděli plošné a nerozlišující uchovávání provozních a lokalizačních údajů v situacích, kdy dotyčný členský stát čelí závažnému ohrožení národní bezpečnosti, které se jeví jako skutečné a aktuální nebo předvídatelné, přičemž rozhodnutí o uložení tohoto příkazu může být předmětem účinného přezkumu soudem nebo nezávislým správním orgánem, jehož rozhodnutí je závazné, a cílem tohoto přezkumu bude ověřit, že nastala některá z těchto situací, jakož i dodržení podmínek a záruk, které musí být stanoveny, a tento příkaz však může být vydán pouze na dobu nezbytně nutnou, avšak s možností prodloužení, pokud ohrožení přetrvává;
- která za účelem zajištění národní bezpečnosti, boje proti závažné trestné činnosti a předcházení závažnému ohrožení veřejné bezpečnosti stanoví cílené uchovávání provozních a lokalizačních údajů, které je na základě objektivních a nediskriminačních kritérií vymezeno kategoriemi dotčených osob nebo prostřednictvím zeměpisného kritéria, na dobu nezbytně nutnou, avšak s možností prodloužení;
- která za účelem zajištění národní bezpečnosti, boje proti závažné trestné činnosti a předcházení závažnému ohrožení veřejné bezpečnosti stanoví plošné a nerozlišující uchovávání IP adres přidělených zdroji připojení, a to po nezbytně nutnou dobu;
- která za účelem zajištění národní bezpečnosti, boje proti trestné činnosti a veřejné bezpečnosti stanoví plošné a nerozlišující uchovávání údajů o totožnosti uživatelů prostředků elektronické komunikace a
- která za účelem boje proti závažné trestné činnosti a a fortiori zajištění národní bezpečnosti stanoví možnost přikázat rozhodnutím příslušného orgánu, které podléhá účinnému soudnímu přezkumu, poskytovatelům služeb elektronických komunikací, aby po určenou dobu prováděli urychlené uchování provozních a lokalizačních údajů, jimiž disponují,

pokud tato opatření pomocí jasných a přesných pravidel zajišťují při uchovávání dotčených údajů dodržení souvisejících hmotněprávních a procesních podmínek a pokud subjekty údajů mají k dispozici účinné záruky proti riziku zneužití.

- 2) Článek 15 odst. 1 směrnice 2002/58, ve znění směrnice 2009/136, nahlížený ve světle článků 7, 8 a 11 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která ukládá poskytovatelům služeb elektronických komunikací, aby prováděli jednak automatizovanou analýzu a shromažďování zejména provozních a lokalizačních údajů v reálném čase a jednak shromažďování technických údajů o umístění používaných koncových zařízení v reálném čase, pokud
- je provádění automatizované analýzy omezeno na situace, kdy členský stát čelí závažné hrozbě pro národní bezpečnost, která se jeví jako skutečná a aktuální či předvídatelná, přičemž provádění této analýzy může být předmětem účinného přezkumu soudem nebo nezávislým správním orgánem, jehož rozhodnutí je závazné, a cílem takového přezkumu bude ověřit, že nastala situace, která uvedené opatření odůvodňuje, jakož i dodržení podmínek a záruk, které musí být stanoveny, a
  - je provádění shromažďování provozních a lokalizačních údajů v reálném čase omezeno na subjekty, u nichž existuje pádný důvod se domnívat, že jsou určitým způsobem zapojeny do teroristických činností, a podléhá předchozímu přezkumu prováděnému soudem nebo nezávislým správním orgánem, jehož rozhodnutí je závazné, aby bylo zajištěno, že takové shromažďování v reálném čase bude povoleno pouze v mezích toho, co je nezbytně nutné. V řádně odůvodněných naléhavých případech musí být přezkum proveden v co nejkratší době.
- 3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) musí být vykládána v tom smyslu, že se nevztahuje na oblast ochrany důvěrnosti komunikace a fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů v rámci služeb informační společnosti, jelikož tato ochrana je upravena – podle okolností – směrnicí 2002/58, ve znění směrnice 2009/136, nebo nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46. Článek 23 odst. 1 nařízení 2016/679 nahlížený ve světle článků 7, 8 a 11 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která poskytovatelům veřejných komunikačních služeb on-line a poskytovatelům hostingových služeb ukládá povinnost plošného a nerozlišujícího uchovávání údajů, zejména osobních údajů souvisejících s těmito službami.
- 4) Vnitrostátní soud nemůže uplatnit ustanovení svého vnitrostátního práva opravňující jej k tomu, aby časově omezil účinky prohlášení protiprávnosti, které mu přísluší podle tohoto práva, ve vztahu k vnitrostátním právním předpisům, jež poskytovatelům služeb elektronických komunikací ukládají, zejména za účelem zajištění národní bezpečnosti a boje proti trestné činnosti, povinnost plošného a nerozlišujícího uchovávání provozních a lokalizačních údajů, která je neslučitelná s článkem 15 odst. 1 směrnice 2002/58, ve znění směrnice 2009/136, ve spojení s články 7, 8 a 11 a čl. 52 odst. 1 Listiny. Článek 15 odst. 1 uvedené směrnice vykládaný ve světle zásady efektivity ukládá vnitrostátními trestnímu soudu, aby v trestním řízení zahájeném proti osobám podezřelým ze spáchání trestných činů nepřihlížel k informacím a důkazům, které byly získány prostřednictvím plošného a nerozlišujícího uchovávání provozních a lokalizačních údajů neslučitelného s unijním právem, pokud se tyto osoby nemohou účinně vyjádřit k těmto informacím a důkazům, které spadají do oblasti, jež se vymyká znalosti soudu, a mohou zásadním způsobem ovlivnit posouzení skutkového stavu.

(¹) Úř. věst. C 392, 29.10.2018.
Úř. věst. C 408, 12.11.2018.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 28. října 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Itálie) – Pegaso Srl Servizi Fiduciari, Sistemi di Sicurezza Srl, YW v. Poste Tutela SpA

(Věc C-521/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Zadávání zakázek v odvětvích vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb – Směrnice 2014/25/EU – Článek 13 – Činnosti související s poskytováním poštovních služeb – Zadavatelé – Veřejné podniky – Přístupnost“)

(2020/C 433/04)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Pegaso Srl Servizi Fiduciari, Sistemi di Sicurezza Srl, YW

Žalovaná: Poste Tutela SpA

za přítomnosti: Poste Italiane SpA, Services Group

Výrok

Článek 13 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES musí být vykládán v tom smyslu, že se použije na činnosti spočívající v poskytování domovních služeb, služeb recepce a bezpečnostní služby u vstupů do prostor poskytovatelů poštovních služeb, pokud tyto činnosti souvisejí s činnostmi spadající do odvětví poštovních služeb v tom smyslu, že slouží skutečně výkonu této činnosti tím, že umožňují její řádné uskutečnění s ohledem na obvyklé podmínky jejího výkonu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 436, 3.12.2018.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 28. října 2020 – Pirelli & C. SpA v. Evropská komise, Prysmian Cavi e Sistemi Srl

(Věc C-611/18 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Evropský trh se silovými kabely – Rozdělení trhu v rámci projektů – Nařízení (ES) č. 1/2003 – Článek 23 odst. 2 – Pravomoci Evropské komise v oblasti pokut – Přičitatelnost protiprávního jednání – Domněnka skutečného výkonu rozhodujícího vlivu – Povinnost uvést odůvodnění – Základní práva – Beneficium ordinis seu excussionis – Pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci“)

(2020/C 433/05)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Pirelli & C. SpA (zástupci: M. Siragusa a G. Rizza, avvocati)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: L. Malferrari, P. Rossi, C. Sjödin a T. Vecchi, zmocněnci), Prysmian Cavi e Sistemi Srl (zástupci: původně C. Tesauro a L. Armati, avvocati, poté V. Roppo a P. Canepa, avvocati)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnost Pirelli & C. SpA ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Společnost Prysmian Cavi e Sistemi Srl ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 408, 12.11.2018.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. října 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Düsseldorf – Německo) – Ferrari S.p.A. v. DU

(Spojené věci C-720/18 a 721/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Ochranné známky – Směrnice 2008/95/ES – Článek 12 odst. 1 – Skutečné užívání ochranné známky – Důkazní břemeno – Článek 13 – Důkaz o užívání pro část výrobků nebo služeb – Ochranná známka označující model automobilu, jehož výroba byla ukončena – Užívání ochranné známky pro náhradní díly, jakož i pro služby související s tímto modelem – Užívání ochranné známky pro ojetá vozidla – Článek 351 SFEU – Úmluva mezi Spolkovou republikou Německo a Švýcarskou konfederací – Vzájemná ochrana patentů, průmyslových vzorů, modelů a známek“)

(2020/C 433/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Ferrari S.p.A.

Odpůrce: DU

Výrok

- 1) Článek 12 odst. 1 a článek 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách, musí být vykládány v tom smyslu, že je třeba mít za to, že ochranná známka zapsaná pro kategorii výrobků a náhradních dílů, které je tvoří, je „skutečně užívána“ ve smyslu uvedeného čl. 12 odst. 1 pro všechny výrobky náležející do této kategorie a náhradní díly, které je tvoří, byla-li takto užívána pouze pro některé z těchto výrobků, jako jsou drahé luxusní sportovní vozy, nebo pouze pro náhradní díly nebo příslušenství některých uvedených výrobků, ledaže by z relevantních skutkových okolností a důkazů vyplývalo, že spotřebitel, který si přeje získat tyto výrobky, bude tyto výrobky vnímat tak, že tvoří autonomní podkategorie kategorie výrobků, pro kterou byla dotyčná ochranná známka zapsána.
- 2) Článek 12 odst. 1 směrnice 2008/95 musí být vykládán v tom smyslu, že ochranná známka může být skutečně užívána svým majitelem, když tento majitel opětovně prodá použité výrobky, které byly pod touto ochrannou známkou uvedeny na trh.
- 3) Článek 12 odst. 1 směrnice 2008/95 musí být vykládán v tom smyslu, že ochranná známka je skutečně užívána svým majitelem, jestliže tento majitel poskytuje určité služby pro výrobky, které byly pod touto ochrannou známkou na trh uvedeny dříve, za podmínky, že tyto služby jsou poskytovány pod uvedenou ochrannou známkou.

- 4) Článek 351 první pododstavec SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že umožňuje soudu členského státu, aby použil takovou úmluvu uzavřenou mezi členským státem Evropské unie a třetím státem před 1. lednem 1958, nebo pro státy, které přistoupily k Unii, přede dnem jejich přistoupení, jako je úmluva mezi Švýcarskem a Německem o vzájemné ochraně patentů, průmyslových vzorů, modelů a známek, podepsaná v Berlíně dne 13. dubna 1892, ve znění změn a doplňků, která stanoví, že je užívání ochranné známky zapsané v tomto členském státě na území tohoto třetího státu třeba zohlednit pro určení, zda tato ochranná známka byla „skutečně užívána“ ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 2008/95, do doby, než některý z prostředků uvedených v druhém pododstavci čl. 351 SFEU umožní odstranit případné neslučitelnosti mezi Smlouvou o FEU a touto úmluvou.
- 5) Článek 12 odst. 1 směrnice 2008/95 musí být vykládán v tom smyslu, že důkazní břemeno ohledně skutečnosti, že ochranná známka byla „skutečně užívána“ ve smyslu tohoto ustanovení, nese majitel této ochranné známky.

(¹) Úř. věst. C 54, 11.2.2019.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 28. října 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Aachen – Německo) – Marvin M. v. Kreis Heinsberg

(Věc C-112/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2006/126/ES – Článek 2 odst. 1 a čl. 11 odst. 4 – Řidičské průkazy – Vzájemné uznávání – Rozsah povinnosti uznávat – Řidičský průkaz, který je předmětem výměny – Výměna provedená v okamžiku, kdy bylo řidičské oprávnění odňato členským státem původního vydání – Podvod – Odmítnutí uznat průkaz vydaný v rámci výměny“)

(2020/C 433/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Aachen

Účastníci původního řízení

Žalobce: Marvin M.

Žalovaný: Kreis Heinsberg

Výrok

- 1) Článek 2 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech musí být vykládán v tom smyslu, že vzájemné uznávání bez jakýchkoli formalit, které upravuje, se vztahuje na řidičský průkaz vydaný na základě výměny podle čl. 11 odst. 1 této směrnice s výhradou výjimek upravených uvedenou směrnicí.
- 2) Článek 11 odst. 4 druhý pododstavec směrnice 2006/126 musí být vykládán v tom smyslu, že umožňuje členskému státu, aby odmítl uznat řidičský průkaz, který byl předmětem výměny podle čl. 11 odst. 1 této směrnice, z důvodu, že tento členský stát před touto výměnou odňal řidičské oprávnění držiteli tohoto průkazu.

(¹) Úř. věst. C 172, 20.5.2019.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 29. října 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa (Senāts) – Lotyšsko) – A v. Veselības ministrija

(Věc C-243/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Sociální zabezpečení – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Článek 20 odst. 2 – Směrnice 2011/24/EU – Článek 8 odst. 1 a 5, jakož i odstavec 6 písm. d) – Zdravotní pojištění – Nemocniční péče poskytovaná v jiném členském státě, než je – Odmítnutí udělit předchozí povolení – Nemocniční léčba, která může být účinně zajištěna v členském státě, v němž je pacient pojištěn – Článek 21 Listiny základních práv Evropské unie – Rozdílné zacházení na základě náboženského vyznání“)

(2020/C 433/08)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākā tiesa (Senāts)

Účastníci původního řízení

Žalobce: A

Žalovaný: Veselības ministrija

Výrok

- 1) Článek 20 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení ve spojení s čl. 21 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby členský stát, ve kterém má pojištěnec bydliště, odmítl udělit tomuto pojištěnci povolení upravené v čl. 20 odst. 1 tohoto nařízení, pokud je v tomto členském státě dostupná nemocniční léčba, o jejíž zdravotní účinnosti není pochyb, ale uplatňovaný způsob léčby odporuje náboženskému přesvědčení tohoto pojištěnce.
- 2) Článek 8 odst. 5 a odst. 6 písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/24/EU ze dne 9. března 2011 o uplatňování práv pacientů v přeshraniční zdravotní péči ve spojení s čl. 21 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát, v němž je pacient pojištěn, odmítl udělit tomuto pacientovi povolení upravené v čl. 8 odst. 1 této směrnice, pokud je v tomto členském státě dostupná nemocniční léčba, o jejíž zdravotní účinnosti není pochyb, ale uplatňovaný způsob léčby odporuje náboženskému přesvědčení tohoto pacienta, ledaže je toto odmítnutí objektivně odůvodněno legitimním cílem týkajícím se zajištění kapacity pro léčbu nebo způsobilosti lékařských odborníků a představuje přiměřený a nezbytný prostředek k dosažení tohoto cíle, což musí ověřit předkládající soud.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 182, 27.5.2019.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 22. října 2020 – Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) v. Evropská komise

(Věc C-273/19 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Rozhodčí doložka – Nařízení (ES, Euratom) č. 1605/2002 – Článek 52 – Nařízení (ES) č. 2321/2002 – Rozhodnutí č. 1513/2002/ES – Grantová dohoda – Projekt Sensation – Šestý rámcový program – Uznatelné náklady – Střet zájmů – Důkazní břemeno – Výkazy pracovní doby – Zpráva o auditu – Důkazní hodnota – Zásada řádného finančního řízení – Zásada proporcionality“)

(2020/C 433/09)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (zástupci: V. Christianos a D. Karagounis, dikigoroi)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: O. Verheecke a A. Katsimerou, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 182, 27.5.2019.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 22. října 2020 – Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) v. Evropská komise

(Věc C-274/19 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Nařízení (ES, Euratom) č. 1605/2002 – Nařízení (ES, Euratom) č. 2342/2002 – Nařízení (ES) č. 1906/2006 – Grantová dohoda Actibio – Projekt Actibio – Sedmý rámcový program – Uznatelné náklady – Střet zájmů – Důkazní břemeno – Výkazy pracovní doby – Zpráva o auditu – Důkazní hodnota – Zásada proporcionality“)

(2020/C 433/10)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (zástupci: V. Christianos, dikigoros)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: O. Verheecke a A. Katsimerou, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 182, 27.5.2019.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 22. října 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal de Justiça – Portugalsko) – Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd v. Santa Casa da Misericórdia de Lisboa

(Věc C-275/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Postup při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti – Pojem ‚technický předpis‘ – Povinnost členských států oznámit Evropské komisi každý návrh technického předpisu – Neuplatnitelnost neoznámeného technického předpisu vůči jednotlivcům – Nepoužitelnost na poskytovatele služeb“)

(2020/C 433/11)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Supremo Tribunal de Justiça

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd

Žalovaná: Santa Casa da Misericórdia de Lisboa

Za přítomnosti: Sporting Clube de Braga, Sporting Clube de Braga – Futebol, SAD

Výrok

- 1) Článek 1 bod 5 směrnice Rady 83/189/EHS ze dne 28. března 1983 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů, ve znění směrnice Rady 88/182/EHS ze dne 22. března 1988, musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní právní úprava, která stanoví, že právo provozovat hazardní hry je vyhrazeno státu a může být vykonáváno pouze podniky s právní formou akciové společnosti, kterým dotýčný členský stát udělí příslušnou koncesi, a která stanoví podmínky a oblasti výkonu této činnosti, nepředstavuje „technický předpis“ ve smyslu tohoto ustanovení.
- 2) Článek 1 bod 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/48/ES ze dne 20. července 1998, ve spojení s čl. 1 bodem 5 této směrnice ve znění změn musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní právní úprava, která stanoví, že výhradní provozování některých hazardních her svěžené veřejnému subjektu pro celé území státu zahrnuje i provozování na internetu, představuje „technický předpis“ ve smyslu prvního z těchto ustanovení, jehož neoznámení Evropské komisi v souladu s čl. 8 odst. 1 uvedené směrnice ve znění změn způsobuje, že tuto právní úpravu nelze uplatňovat vůči jednotlivcům.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 206, 17.6.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 28. října 2020 – Associazione Nazionale GranoSalus – Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus v. Evropská komise

(Věc C-313/19 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh – Nařízení (ES) č. 1107/2009 – Obnovení schválení účinné látky glyfosát – Prováděcí nařízení (EU) 2017/2324 – Žaloba na neplatnost podaná sdružením – Přípustnost – Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU – Nařizovací akt, který nevyžaduje přijetí prováděcích opatření – Osoba bezprostředně dotčená“)

(2020/C 433/12)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Associazione Nazionale GranoSalus – Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) (zástupce: G. Dalfino, avvocato)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre, D. Bianchi a I. Naglis, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Associazione Nazionale GranoSalus – Liberi Cerealicoltori & Consumatori ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 270, 12.8.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 28. října 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen – Německo) – BY, CZ v. Spolková republika Německo

(Věc C-321/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 1999/62/ES – Směrnice 2006/38/ES – Výběr poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly – Článek 7 odst. 9 – Článek 7a odst. 1 a 2 – Mýtné – Zásada návratnosti nákladů na pozemní komunikace – Náklady na pozemní komunikace – Náklady na provoz – Náklady na dopravní policii – Překročení nákladů – Přímý účinek – Dodatečné odůvodnění nepřiměřeně vysoké sazby mýtného – Časové omezení účinků rozsudku“)

(2020/C 433/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Účastnice původního řízení

Žalobci: BY, CZ

Žalovaná: Spolková republika Německo

Výrok

- 1) Článek 7 odst. 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/62/ES ze dne 17. června 1999 o výběru poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/38/ES ze dne 17. května 2006, musí být vykládán v tom smyslu, že náklady na dopravní policii nespádají pod pojem „náklady na provoz“ ve smyslu tohoto ustanovení.
- 2) Článek 7 odst. 9 směrnice 1999/62, ve znění směrnice 2006/38, musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby vážené průměrné mýtné překračovalo náklady na pozemní komunikace dané sítě pozemních komunikací o 3,8 % nebo o 6 % z důvodu nezanedbatelných chyb ve výpočtu nebo z důvodu zohlednění nákladů, které nespádají pod pojem „náklady na pozemní komunikace“ ve smyslu tohoto ustanovení.
- 3) Jednotlivec se vůči členskému státu může před vnitrostátními soudy dovolávat přímo povinnosti zohlednit pouze náklady na pozemní komunikace uvedené v čl. 7 odst. 9 směrnice 1999/62, ve znění směrnice 2006/38, kterou ukládá toto ustanovení, jakož i čl. 7a odst. 1 a 2 této směrnice, pokud tento stát tuto povinnost nesplnil, nebo pokud ji provedl nesprávně.
- 4) Směrnice 1999/62, ve znění směrnice 2006/38, vykládaná ve světle bodu 138 rozsudku ze dne 26. září 2000, Komise v. Rakousko (C 205/98, EU:C:2000:493), musí být vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby byla nepřiměřeně vysoká sazba mýtného dodatečně odůvodněna novým výpočtem nákladů na pozemní komunikace předloženým v rámci soudního řízení.

(¹) Úř. věst. C 220, 1. 7. 2019.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 29. října 2020 – Intercept Pharma Ltd, Intercept Pharmaceuticals, Inc. v. Evropská agentura pro léčivé přípravky

(Věc C-576/19 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek – Přístup k dokumentům orgánů, institucí a jiných subjektů Unie – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Článek 4 odst. 2 druhá odrážka – Výjimka týkající se ochrany soudního řízení – Článek 4 odst. 2 první odrážka – Výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů – Dokumenty předložené v rámci žádosti o registraci humánního léčivého přípravku – Rozhodnutí zpřístupnit dokumenty třetí osobě“)

(2020/C 433/14)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Intercept Pharma Ltd, Intercept Pharmaceuticals, Inc. (zástupci: L. Tsang, solicitor a F. Campbell, barrister, J. Mulryne a E. Amos, solicitors)

Další účastnice řízení: Evropská agentura pro léčivé přípravky (zástupci: T. Jabłoński, S. Drosos, R. Pita, S. Marino a H. Kerr, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Intercept Pharma Ltd a Intercept Pharmaceuticals, Inc. ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou agenturou pro léčivé přípravky (EMA).

(¹) Úř. věst. C 432, 23.12.2019.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 28. října 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL) v. Zennaro Giuseppe Legnami Sas di Zennaro Mauro & C

(Věc C-608/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Státní podpory – Nařízení (EU) č. 1407/2013 – Článek 3 – Podpora de minimis – Článek 6 – Dohled – Podniky, které překročí strop de minimis z důvodu kumulace s dříve získanými podporami – Možnost vybrat si mezi snížením nebo vzdáním se předchozí podpory za účelem dodržení stropu de minimis“)

(2020/C 433/15)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobce: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL)

Žalovaná: Zennaro Giuseppe Legnami Sas di Zennaro Mauro & C

Výrok

- 1) Články 3 a 6 nařízení Komise (EU) č. 1407/2013 ze dne 18. prosince 2013 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu de minimis musí být vykládány v tom smyslu, že podnik, jehož členský stát usazení mu zamýšlí přiznat podporu de minimis, která by z důvodu existence dřívějších podpor zvýšila celkovou částku podpory poskytnuté tomuto podniku nad strop 200 000 eur za tři po sobě jdoucí jednoletá účetní období, stanovený v čl. 3 odst. 2 nařízení č. 1407/2013, se může až do poskytnutí této podpory rozhodnout pro snížení požadovaných finančních prostředků nebo pro úplné nebo částečné vzdání se již získaných dřívějších podpor, aby tento strop nepřekročil.
- 2) Články 3 a 6 nařízení č. 1407/2013 musí být vykládány v tom smyslu, že členské státy nejsou povinny umožnit podnikům žádajícím o podporu změnit jejich žádost o podporu před jejím poskytnutím, aby nepřekročily strop 200 000 eur za tři po sobě jdoucí jednoletá účetní období, stanovený v čl. 3 odst. 2 nařízení č. 1407/2013. Předkládajícímu soudu přísluší posoudit právní důsledky chybějící možnosti podniků provést takové změny, přičemž je třeba upřesnit, že tyto změny mohou být uskutečněny pouze k datu před poskytnutím podpory de minimis.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 357, 21.10.2019.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 28. října 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Svea hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen – Švédsko) – BY v. CX

(Věc C-637/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Autorské právo a práva s ním související – Směrnice 2001/29/ES – Informační společnost – Harmonizace určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících – Článek 3 odst. 1 – Sdělování veřejnosti – Pojem ‚veřejnost‘ – Předání chráněného díla soudu elektronickou cestou jakožto důkazu v rámci soudního řízení“)

(2020/C 433/16)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Svea hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: BY

Odpůrce: CX

Výrok

Článek 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti musí být vykládán v tom smyslu, že se pojem „sdělování veřejnosti“ uvedený v tomto ustanovení nevztahuje na předání chráněného díla elektronickou cestou soudu jakožto důkazu v rámci soudního řízení mezi jednotlivci.

(¹) Úř. věst. C 372, 4.11.2019.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 22. října 2020 – Silver Plastics GmbH & Co. KG, Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG v. Evropská komise

(Věc C-702/19 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Kartelová dohoda – Trh s potravinovými obaly pro maloobchodní prodej – Rozhodnutí konstatující porušení článku 101 SFEU – Nařízení (ES) č. 1/2003 – Článek 23 – Článek 6 Evropské úmluvy o lidských právech – Základní právo na spravedlivý proces – Zásada rovnosti zbraní – Právo ‚na konfrontaci‘ – Výslech svědků – Odůvodnění – Jediné a trvající protiprávní jednání – Maximální výše pokuty“)

(2020/C 433/17)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Silver Plastics GmbH & Co. KG (zástupci: M. Wirtz, a S. Möller, Rechtsanwälte), Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG (zástupce: C. Karbaum, Rechtsanwalt)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: G. Meessen, I. Zaloguein a L. Wildpanner, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Silver Plastics GmbH & Co. KG a Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

(¹) Úř. věst. C 383, 11.11.2019.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Okręgowym w Gorzowie Wielkopolskim (Polsko) dne 3. října 2018 – Prokuratura Rejonowa w Słubicach v. BQ

(Věc C-623/18)

(2020/C 433/18)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim

Účastníci původního řízení

Obžaloba: Prokuratura Rejonowa w Słubicach

Obžalovaný: BQ

Usnesením ze dne 6. října 2020 prohlásil Soudní dvůr (osmý senát) žádost o rozhodnutí o předběžné otázce za zjevně nepřípustnou.

Kasační opravný prostředek podaný dne 4. srpna 2020 YG proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 28. května 2020 ve věci T-518/18, YG v. Komise

(Věc C-361/20 P)

(2020/C 433/19)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): YG (zástupci: A. Champetier, advokátka, S. Rodrigues, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání

Navrhovatel navrhuje, aby Soudní dvůr:

- částečně zrušil napadený rozsudek, určil, že návrhová žádání navrhovatele ve věci T-518/18 jsou přípustná a opodstatněná, a potvrdil náhradu nákladů řízení žalovanou, a v důsledku toho
- zrušil rozhodnutí napadená v prvním stupni;
nebo pokud to není možné,
- vrátil věc zpět Tribunálu k rozhodnutí.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. Zkreslení důkazů a porušení práva na obhajobu.
2. Nedostatečné a rozporuplné odůvodnění.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzgericht (Rakousko) dne 6. srpna 2020 – QY v. Finanzamt Wien für den 8., 16. und 17. Bezirk

(Věc C-372/20)

(2020/C 433/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: QY

Žalovaný: Finanzamt Wien für den 8., 16. und 17. Bezirk

Předběžné otázky

První otázka:

Musí být čl. 11 odst. 3 písm. e) nařízení 883/2004⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že do jeho působnosti spadá situace zaměstnankyně se státní příslušností členského státu, v němž má ona a její děti své bydliště, která se zaměstnavatelem se sídlem v jiném členském státě uzavře pracovní poměr jako humanitární pracovnice podléhající podle právních předpisů státu sídla systému povinného pojištění a kterou zaměstnavatel sice nikoliv ihned po nástupu do zaměstnání, nýbrž po absolvování přípravné doby a po návratu po dobu reintegrace ve státě sídla, vyšle do třetí země?

Druhá otázka:

Porušuje takové vnitrostátní ustanovení, jako je ustanovení § 53 odst. 1 Familienlastenausgleichsgesetz (zákon o vyrovnání rodinných výdajů pomocí dávek) (FLAG), v němž je mimo jiné samostatně zakotveno rovné postavení s rezidenty, zákaz provádění nařízení ve smyslu čl. 288 druhého pododstavce SFEU?

Třetí a čtvrtá otázka se týkají případu, že situace navrhovatelky spadá do působnosti čl. 11 odst. 3 písm. e) nařízení 883/2004 a unijní právo ukládá povinnost poskytovat rodinné dávky výlučně členskému státu bydliště.

Třetí otázka:

Musí být zákaz diskriminace na základě státní příslušnosti, který je pro zaměstnance zakotven v čl. 45 druhém pododstavci SFEU, a podpůrně v článku 18 SFEU, vykládán v tom smyslu, že brání takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je ustanovení § 13 odst. 1 Entwicklungshelfergesetz (zákon o humanitárních pracovnicích) (EHG), ve znění účinném do 31. prosince 2018, které nárok na rodinné dávky v členském státě, který není podle unijního práva příslušný, váže na podmínku, že humanitární pracovník musí mít již před začátkem zaměstnání středisko svých životních zájmů, příp. svůj obvyklý pobyt na území členského státu sídla, přičemž tento požadavek musí splňovat také rezidenti?

Čtvrtá otázka:

Musí být čl. 68 odst. 3 nařízení 883/2004 a čl. 60 odst. 2 a 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009⁽²⁾ vykládány v tom smyslu, že instituce členského státu, o němž se žadatelka domnívala, že se jedná o členský stát zaměstnání, který má hlavní odpovědnost a jemuž byla předložena žádost o rodinné dávky, jehož právní předpisy však nejsou použitelné ani přednostně ani sekundárně, [v němž] však existuje nárok na rodinné dávky podle alternativního ustanovení vnitrostátního práva, musí analogicky použít ustanovení upravující povinnost postoupení žádosti, informování, přijetí prozatímního rozhodnutí o použitelných pravidlech přednosti a prozatímním vyplacení dávek?

Pátá otázka:

Týká se povinnost přijetí prozatímního rozhodnutí o použitelných pravidlech přednosti výlučně dotčeného orgánu jako dané instituce nebo také správního soudu, u něhož byl podán opravný prostředek?

Šestá otázka:

V jakém okamžiku je správní soud povinen přijmout prozatímní rozhodnutí o použitelných pravidlech přednosti?

Sedmá otázka se týká případu, že situace žadatelky spadá do působnosti čl. 11 odst. 3 písm. a) nařízení 883/2004 a unijní právo ukládá povinnost vyplácet rodinné dávky společně členskému státu zaměstnání a členskému státu bydliště.

Sedmá otázka:

Musí být sousloví „uvedená instituce [...] postoupí žádost“ v čl. 68 odst. 3 písm. a) nařízení 883/2004 a sousloví „tato instituce danou žádost [...] postoupí“ v článku 60 nařízení 987/2009 vykládána v tom smyslu, že tato ustanovení spojují instituci členského státu, který má hlavní odpovědnost, a instituci členského státu, který je příslušný sekundárně, tím způsobem, že oba členské státy musí vyřídit JEDNU žádost o rodinné dávky nebo musí žadatel o případný doplatek dané instituce členského státu, jehož právní předpisy se nepoužijí přednostně, požádat zvlášť, takže žadatel musí u dvou institucí dvou členských států podat dvě fyzické žádosti (formuláře), s nimiž jsou přirozeně spojeny různé lhůty?

Osmá a devátá otázka se týkají období od 1. ledna 2019, kdy Rakousko společně se zavedením indexace rodinných dávek zrušilo poskytování rodinných dávek pro humanitární pracovníky tím, že zrušilo čl. 13 odst. 1 EHG v původním znění.

Osmá otázka:

Musí být čl. 4 odst. 4, články 45 a 208 SFEU, čl. 4 odst. 3 SEU a články 2, 3 a 7 a hlava II nařízení 883/2004 vykládány v tom smyslu, že členskému státu obecně zakazují, aby zrušil rodinné dávky pro humanitární pracovníky, kteří své rodinné příslušníky vezmou s sebou na místo výkonu mise v třetí zemi?

Alternativně devátá otázka:

Musí být čl. 4 odst. 4, články 45 a 208 SFEU, čl. 4 odst. 3 SEU a články 2, 3 a 7 a hlava II nařízení 883/2004 vykládány v tom smyslu, že humanitárnímu pracovníkovi, který získal nárok na rodinné dávky již v předchozích obdobích, v situaci, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, zaručují zachování tohoto nároku v individuálně konkrétním případě pro budoucí období, ačkoliv členský stát poskytování rodinných dávek humanitárním pracovníkům zrušil?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. 2009, L 284, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 14. srpna 2020 –
Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale
Bundesverband e.V v. Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG**

(Věc C-388/20)

(2020/C 433/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V

Žalovaná: Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 31 odst. 3 druhý pododstavec nařízení č. 1169/2011 (¹) vykládán v tom smyslu, že toto ustanovení platí pouze pro potraviny, u nichž je nezbytná úprava, a jsou stanoveny pokyny pro tuto úpravu?

2. V případě záporné odpovědi na první otázku: Je slovním spojením „na 100 g“ v čl. 33 odst. 2 druhém pododstavci nařízení č. 1169/2011 míněno pouze 100 gramů produktu ve stavu, v němž je prodáván, anebo – přinejmenším také – 100 gramů potravin po úpravě?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (Úř. věst. 2011, L 304, s. 18).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 8. září 2020 – Acacia Srl v. Bayerische Motoren Werke Aktiengesellschaft

(Věc C-421/20)

(2020/C 433/22)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Acacia Srl

Žalovaná: Bayerische Motoren Werke Aktiengesellschaft

Předběžné otázky

1. Může vnitrostátní soud, který má rozhodnout ve věci porušení (průmyslových) vzorů Společenství a jehož mezinárodní soudní příslušnost byla založena podle čl. 82 odst. 5 nařízení o (průmyslových) vzorech Společenství (¹), použít při posuzování následných nároků, vztahujících se na území jeho členského státu, vnitrostátní právo členského státu, na jehož území má sídlo soud, který má rozhodnout ve věci porušení práv (*lex fori*)?
2. V případě záporné odpovědi na první otázku: Může se „původní místo porušení práv“ ve smyslu rozhodnutí Soudního dvora C-24/16, C-25/16, Nintendo (²), pro určení práva rozhodného pro následné nároky podle čl. 8 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. července 2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy („Řím II“) (³), nacházet také v členském státě, na jehož území se nacházejí spotřebitelé, na které je zaměřena internetová reklama a ve kterém jsou uváděny na trh předměty porušující (průmyslové) vzory ve smyslu článku 19 nařízení o průmyslových vzorech, pokud je u soudu napadena pouze nabídka a uvádění na trh v tomto členském státě, a to i v případě, že internetové nabídky, které jsou základem nabídky a uvádění na trh, byly spuštěny v jiném členském státě?

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. 2002, L 3, s. 1).

(²) ECLI:EU:C:2017:724.

(³) Úř. věst. 2007, L 199, s. 40.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Frankfurt am Main (Německo) dne
16. září 2020 – flightright GmbH v. SunExpressGünes Ekspres Havacilik A.S**

(Věc C-434/20)

(2020/C 433/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Frankfurt am Main

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: flightright GmbH

Žalovaná: SunExpressGünes Ekspres Havacilik A.S

Předběžné otázky

1. Musí být články 4 a 7 nařízení Rady (ES) č. 261/2004⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že změna rezervace na jiný předcházející let, kterým cestující dosáhne cílového místa určení 10 hodin a 1 minutu před plánovaným časem příletu původně rezervovaného letu, představuje odepření nástupu na palubu?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku: Musí se cestující – jak v zásadě vyžaduje čl. 3 odst. 2 resp. čl. 2 písm. j) nařízení Rady (ES) č. 261/2004 -, a to ve stanoveném časem odletu, resp. nejpozději 45 minut před oznámením času odletu původně rezervovaného letu přihlásit k odbavení, resp. k nástupu na palubu, aby se použilo nařízení Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004 nebo aby se jednalo o odepření nástupu na palubu zakládající povinnost náhrady, i když to již ve skutečnosti nebylo možné z důvodu využití dřívějšího náhradního letu, na který byla změněna rezervace?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91(Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht
(Německo) dne 16. září 2020 – C v. Spolková republika Německo**

(Věc C-435/20)

(2020/C 433/24)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: C

Žalovaná: Spolková republika Německo

Předběžné otázky

1. Je vnitrostátní právní úprava, podle níž lze žádost o mezinárodní ochranu odmítnout jako nepřijatelnou následnou žádost, v souladu s čl. 33 odst. 2 písm. d) a čl. 2 písm. q) směrnice 2013/32/EU⁽¹⁾, pokud se první neúspěšné azylové řízení uskutečnilo v jiném členském státě Evropské unie?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku: Je vnitrostátní právní úprava, podle níž lze žádost o mezinárodní ochranu odmítnout jako nepřijatelnou následnou žádost, v souladu s čl. 33 odst. 2 písm. d) a čl. 2 písm. q) směrnice 2013/32/EU i tehdy, pokud se první neúspěšné azylové řízení neuskutečnilo v členském státě Evropské unie, nýbrž ve Švýcarsku?
3. V případě záporné odpovědi na druhou otázku: Je vnitrostátní právní úprava, podle níž je žádost o azyl v případě následné žádosti nepřijatelná, přičemž se nerozlišuje mezi postavením uprchlíka a doplňkovou ochranou, v souladu s čl. 33 odst. 2 [písm. d)] směrnice 2013/32/EU?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 60).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Düsseldorf (Německo) dne 18. září 2020 – BT v. Eurowings GmbH

(Věc C-438/20)

(2020/C 433/25)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka v odvolacím řízení: BT

Odpůrkyně v odvolacím řízení: Eurowings GmbH

Předběžné otázky

1. Jedná se o „odepření nástupu na palubu“ ve smyslu článku 4 a čl. 2 písm. j) nařízení (ES) č. 261/2004⁽¹⁾ také v případě, kdy je cestujícím odepřen nástup na příslušný let nikoliv až při přihlášení se k nástupu na palubu letadla (na odletové bráně), nýbrž již dříve u přepážky registrace k přepravě [dále také „odbavovací přepážka“] a cestující se z tohoto důvodu k přihlášení k nástupu na palubu letadla (k odletové bráně) ani nedostaví?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku: Jedná se o „odepření nástupu na palubu“ ve smyslu článku 4 a čl. 2 písm. j) nařízení č. 261/2004 také v případě, kdy je cestujícímu odepřen nástup na palubu až několik málo minut před plánovaným odletem u přepážky registrace k přepravě, tedy v okamžiku, kdy je nástup na palubu letadla již zjevně ukončen a další nástup cestujících tedy ve skutečnosti již není možný?
3. V případě záporné odpovědi na druhou otázku: Je změna rezervace cestujícího na jiný let „odepřením nástupu na palubu“ ve smyslu článku 4 a čl. 2 písm. j) nařízení č. 261/2004 v případě, kdy se cestující dostaví k přepážce registrace k přepravě jen několik minut před plánovaným odletem, tedy v okamžiku, kdy je nástup na palubu letadla již zjevně ukončen a další nástup cestujících tedy ve skutečnosti již není možný, a cestujícímu je odepřen nástup na palubu z důvodu již ukončeného nástupu na palubu letadla?

4. V případě, že první až třetí předběžná otázka budou zodpovězeny záporně: Musí být čl. 2 písm. j) nařízení č. 261/2004 vykládán v tom smyslu, že se v případě, kdy se cestující včas (v projednávané věci cca dvě hodiny) před odletem zařadí do fronty před přepážkou registrace k přepravě, ale z důvodu organizačních nedostatků letecké společnosti (např. nedostatečný počet otevřených přepážek registrace k přepravě, chybějící personál, neinformování cestujících hlášením z reproduktorů) a/nebo v důsledku závad na letišti (v projednávané věci závada pásového dopravníku pro zavazadla) se na řadu u přepážky registrace k přepravě dostanou až v okamžiku (v projednávané věci pět minut před plánovaným odletem), kdy je nástup na palubu letadla již ukončen a cestujícím není z tohoto důvodu umožněn nástup na palubu, jedná o případ „odepření nástupu na palubu“ ve smyslu čl. 2 písm. j) nařízení č. 261/2004.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Nürnberg (Německo) dne 21. září 2020 – flihtright GmbH v. Ryanair Designated Activity Company

(Věc C-442/20)

(2020/C 433/26)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Nürnberg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: flihtright GmbH

Žalovaná: Ryanair Designated Activity Company

Předběžné otázky

1. Je stávka zaměstnanců provozujícího leteckého dopravce organizovaná odbory „mimořádnou okolností“ ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004 (¹)?
2. Je v tomto ohledu relevantní, zda se uvedená stávka koná z důvodu požadavků zaměstnanců, které do té doby nebyly předmětem dohody uzavřené mezi zaměstnanci a leteckým dopravcem?
3. Je v tomto ohledu relevantní, zda byla stávka vyvolána určitým chováním leteckého dopravce během jednání s odborovou organizací?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Nürnberg (Německo) dne 21. září 2020 – flihtright GmbH v. Ryanair Designated Activity Company

(Věc C-443/20)

(2020/C 433/27)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Nürnberg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: flihtright GmbH

Žalovaná: Ryanair Designated Activity Company

Předběžné otázky

1. Je stávka zaměstnanců provozujícího leteckého dopravce organizovaná odbory „mimořádnou okolností“ ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾?
2. Je v tomto ohledu relevantní, zda se uvedená stávka koná z důvodu požadavků zaměstnanců, které do té doby nebyly předmětem dohody uzavřené mezi zaměstnanci a leteckým dopravcem?
3. Je v tomto ohledu relevantní, zda byla stávka vyvolána určitým jednáním leteckého dopravce během jednání s odborovou organizací?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Nürnberg (Německo) dne 21. září 2020 – flihtright GmbH v. Ryanair Designated Activity Company

(Věc C-444/20)

(2020/C 433/28)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Nürnberg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: flihtright GmbH

Žalovaná: Ryanair Designated Activity Company

Předběžné otázky

1. Je stávka zaměstnanců provozujícího leteckého dopravce organizovaná odbory „mimořádnou okolností“ ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾?
2. Je v tomto ohledu relevantní, zda se uvedená stávka koná z důvodu požadavků zaměstnanců, které do té doby nebyly předmětem dohody uzavřené mezi zaměstnanci a leteckým dopravcem?
3. Je v tomto ohledu relevantní, zda byla stávka vyvolána určitým jednáním leteckého dopravce během jednání s odborovou organizací?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Nürnberg (Německo) dne 21. září 2020 – PN a LM v. Ryanair Designated Activity Company

(Věc C-445/20)

(2020/C 433/29)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Nürnberg

Účastníci původního řízení

Žalobci: PN a LM

Žalovaná: Ryanair Designated Activity Company

Předběžné otázky

1. Je stávka zaměstnanců provozujícího leteckého dopravce organizovaná odbory „mimořádnou okolností“ ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾?
2. Je v tomto ohledu relevantní, zda se uvedená stávka koná z důvodu požadavků zaměstnanců, které do té doby nebyly předmětem dohody uzavřené mezi zaměstnanci a leteckým dopravcem?
3. Je v tomto ohledu relevantní, zda byla stávka vyvolána určitým chováním leteckého dopravce během jednání s odborovou organizací?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) dne 22. září 2020 – Real Vida Seguros SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-449/20)

(2020/C 433/30)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Real Vida Seguros SA

Odpůrkyně: Autoridade Tributária e Aduaneira

Předběžná otázka

Představuje porušení volného pohybu kapitálu, zakotveného v člancích 63 SFEU a následujících, to, že podle článků 31 a 2 Estatuto dos Benefícios Fiscais [právní předpis, který upravuje daňové výhody], pro účely imposto sobre [o rendimento] [das pessoas coletivas [dañ z příjmů právnických osob] (IRC), kterou odvedla navrhovatelka v souvislosti se zdaňovacími roky 1999 a 2000, lze učinit odpočet 50 % dividend získaných na vnitrostátních burzách (portugalských), s tím, že odpočet za dividendy získané v ostatních zemích Evropské unie je vyloučen?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Korneuburg (Rakousko) dne 23. září 2020 – Airhelp Limited v. Austrian Airlines AG

(Věc C-451/20)

(2020/C 433/31)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht Korneuburg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Airhelp Limited

Žalovaná: Austrian Airlines AG

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 3 odst. 1 nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že nařízení se uplatní také na letecké spojení rezervované pod jedním číslem a sestávající ze dvou úseků, u něhož oba úseky mají být provozovány jedním (stejným) leteckým dopravcem Společenství, pokud se jak místo odletu prvního úseku, tak i místo přiletu druhého úseku nachází ve třetí zemi, a pouze místo přiletu prvního úseku a místo odletu druhého úseku leží na území členského státu?

V případě kladné odpovědi na první otázku:

2. Musí být čl. 5 odst. 1 písm. c) bod iii) nařízení č. 261/2004 vykládán v tom smyslu, že cestující má nárok na náhradu podle čl. 7 odst. 1 nařízení také tehdy, pokud by jemu nabídnutým přeměrováním letu sice podle letového plánu dosáhl místa určení nejpozději dvě hodiny po plánovaném čase přiletu zrušeného letu, ve skutečnosti jej však v tomto časovém rámci nedosáhne.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rajonen sad Lukovit (Bulharsko) dne 23. září 2020 – trestní řízení proti AZ

(Věc C-454/20)

(2020/C 433/32)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Rajonen sad Lukovit

Obžalovaný v trestním řízení

AZ

Předběžné otázky

1. Brání zásada zákonnosti trestných činů a trestů vnitrostátní právní úpravě, která stanoví správní a zároveň trestní odpovědnost za totéž jednání, a sice řízení motorového vozidla, které nebylo řádně registrováno, aniž jsou stanovena kritéria umožňující objektivní kvalifikaci společenské nebezpečnosti jednání?

2. V případě záporné odpovědi Soudního dvora Evropské unie na první otázku: Jaké pravomoci má vnitrostátní soud k zajištění účinného používání právních zásad Evropské unie?
3. Představuje procesní možnost soudu zprostit osobu obžalovanou z trestného činu viny, pokud jí uloží správní sankci, dostatečnou záruku proti svévolnému použití zákona?
4. Je trest odnětí svobody ve výši až do jednoho roku za trestný čin řízení motorového vozidla, které nebylo řádně zaregistrováno, přiměřený ve smyslu čl. 49 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie?

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. září 2020 Crédit agricole SA proti rozsudku Tribunálu (druhého rozšířeného senátu) vydanému dne 8. července 2020 ve věci T-576/18, Crédit agricole SA v. ECB

(Věc C-456/20 P)

(2020/C 433/33)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Crédit agricole SA (zástupkyně: A. Champsaur, A. Delors, advokátky)

Další účastnice řízení: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

- Zrušit bod 2 výroku rozsudku Tribunálu ze dne 8. července 2020, Crédit Agricole SA v. ECB (T-576/18), kterým byla ve zbývajících částech zamítnuta návrhová žádání navrhovatelky, aby bylo zrušeno rozhodnutí ECB ECB/SSM/2018-FRCAG-75 ze dne 16. července 2018;
- Vyhovět všem návrhovým žádáním předloženým navrhovatelkou v prvním stupni před Tribunálem;
- uložit ECB náhradu veškerých nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka tvrdí, že:

- (1) se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při uplatnění čl. 26 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a porušil zásadu zpětného použití mírnějšího trestněprávního předpisu, když rozhodl, že se navrhovatelka dopustila protiprávního jednání v rámci zpřístupňování informací v souvislosti s pilířem 3 a ve zprávě COREP za druhé čtvrtletí roku 2016;
- (2) se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a porušil povinnost uvést odůvodnění, když se nevyjádřil k žalobnímu důvodu vycházejícímu z rozporu rozhodnutí ECB/SSM/2018-FRCAG-75 se zásadou právní jistoty, a porušil zásadu právní jistoty, když konstatoval existenci porušení čl. 26 odst. 3 nařízení č. 575/2013, ačkoli výslovně uznal nejasnost tohoto ustanovení;
- (3) Tribunál porušil čl. 18 odst. 1 nařízení Rady (EU) 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se ECB svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi, jakož i povinnost uvést odůvodnění, když neprokázal nedbalostní jednání navrhovatelky;

- (4) se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a porušil povinnost uvést odůvodnění, když se nevyjádřil k žalobnímu důvodu vycházejícímu z rozporu rozhodnutí ECB/SSM/2018-FRCAG-75 se zásadou proporcionality a zásadou rovného zacházení, a porušil tyto dvě zásady, když implicitně rozhodl, že sankce byla v zásadě opodstatněná.

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. září 2020 Crédit agricole Corporate and Investment Bank proti rozsudku Tribunálu (druhého rozšířeného senátu) vydanému dne 8. července 2020 ve věci T-577/18, Crédit agricole Corporate and Investment Bank v. ECB

(Věc C-457/20 P)

(2020/C 433/34)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Crédit agricole Corporate and Investment Bank (zástupkyně: A. Champsaur, A. Delors, advokátky)

Další účastnice řízení: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

- Zrušit bod 2 výroku rozsudku Tribunálu ze dne 8. července 2020, Crédit Agricole Corporate and Investment Bank v. ECB (T-577/18), kterým byla ve zbývající části zamítnuta návrhová žádání navrhovatelky, aby bylo zrušeno rozhodnutí ECB ECB/SSM/2018-FRCAG-76 ze dne 16. července 2018;
- Vyhovět všem návrhovým žádáním předloženým Crédit Agricole Corporate and Investment Bank v prvním stupni před Tribunálem;
- uložit ECB náhradu veškerých nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Ve třech důvodech kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že:

- (1) se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a porušil povinnost uvést odůvodnění, když se nevyjádřil k žalobnímu důvodu vycházejícímu z rozporu rozhodnutí ECB/SSM/2018-FRCAG-76 se zásadou právní jistoty, a porušil zásadu právní jistoty, když konstatoval existenci porušení čl. 26 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky, ačkoli výslovně uznal nejasnost tohoto ustanovení;
- (2) Tribunál porušil čl. 18 odst. 1 nařízení Rady (EU) 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se ECB svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi, jakož i povinnost uvést odůvodnění, když neprokázal nedbalostní jednání navrhovatelky;
- (3) se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a porušil povinnost uvést odůvodnění, když se nevyjádřil k žalobnímu důvodu vycházejícímu z rozporu rozhodnutí ECB/SSM/2018-FRCAG-76 se zásadou proporcionality a zásadou rovného zacházení, a porušil tyto dvě zásady, když implicitně rozhodl, že sankce byla v zásadě opodstatněná.

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. září 2020 CA Consumer Finance proti rozsudku Tribunálu (druhého rozšířeného senátu) vydanému dne 8. července 2020 ve věci T-578/18, CA Consumer Finance v. ECB

(Věc C-458/20 P)

(2020/C 433/35)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): CA Consumer Finance (zástupkyně: A. Champsaur, A. Delors, advokátky)

Další účastnice řízení: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

- Zrušit bod 2 výroku rozsudku Tribunálu ze dne 8. července 2020, CA Consumer Finance v. ECB (T-578/18), kterým byla ve zbývající části zamítnuta návrhová žádání navrhovatelky, aby bylo zrušeno rozhodnutí ECB ECB/SSM/2018-FRCAG-77 ze dne 16. července 2018;
- Vyhovět všem návrhovým žádáním předloženým CA Consumer Finance v prvním stupni před Tribunálem, a
- uložit ECB náhradu veškerých nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Ve třech důvodech kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že:

- (1) se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a porušil povinnost uvést odůvodnění, když se nevyjádřil k žalobnímu důvodu vycházejícímu z rozporu rozhodnutí ECB/SSM/2018-FRCAG-77 se zásadou právní jistoty, a porušil zásadu právní jistoty, když konstatoval existenci porušení čl. 26 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky, ačkoli výslovně uznal nejasnost tohoto ustanovení;
- (2) Tribunál porušil čl. 18 odst. 1 nařízení Rady (EU) 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se ECB svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi, jakož i povinnost uvést odůvodnění, když neprokázal nedbalostní jednání navrhovatelky;
- (3) se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a porušil povinnost uvést odůvodnění, když se nevyjádřil k žalobnímu důvodu vycházejícímu z rozporu rozhodnutí ECB/SSM/2018-FRCAG-77 se zásadou proporcionality a zásadou rovného zacházení, a porušil tyto dvě zásady, když implicitně rozhodl, že sankce byla v zásadě opodstatněná.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Milano (Itálie) dne 25. září 2020 – Associazione per gli Studi Giuridici sull’Immigrazione (ASGI) a další v. Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per le politiche della famiglia, Ministero dell’Economia e delle Finanze

(Věc C-462/20)

(2020/C 433/36)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Tribunale di Milano

Účastníci původního řízení

Žalobci: Associazione per gli Studi Giuridici sull'Immigrazione (ASGI), Avvocati per niente onlus (APN), Associazione NAGA – Organizzazione di volontariato per l'Assistenza Socio-Sanitaria e per i Diritti di Cittadini Stranieri, Rom e Sinti

Žalovaní: Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per le politiche della famiglia, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Předběžné otázky

- 1) Brání čl. 11 odst. 1 písm. d) nebo f) směrnice 2003/109/ES⁽¹⁾ takové vnitrostátní právní úpravě, jako je předmětná vnitrostátní právní úprava, která stanoví, že vláda členského státu vydá dokument, který přiznává nárok na slevu na dodání zboží nebo služeb ze strany veřejných a soukromých subjektů, které uzavřely dohodu s vládou předmětného členského státu, pouze státním příslušníkům tohoto členského státu a jiných členských států Evropské unie, s vyloučením dlouhodobě pobývajících státních příslušníků třetích zemí?
- 2) Brání čl. 12 odst. 1 písm. e) směrnice 2011/98/EU⁽²⁾ ve spojení s čl. 1 písm. z) a čl. 3 písm. j) nařízení 883/2004/ES⁽³⁾ nebo čl. 12 odst. 1 písm. g) směrnice 2011/98/EU takové vnitrostátní právní úpravě, jako je předmětná vnitrostátní právní úprava, která stanoví, že vláda členského státu vydá dokument, který přiznává nárok na slevu na dodání zboží nebo služeb ze strany veřejných a soukromých subjektů, které uzavřely dohodu s vládou předmětného členského státu, pouze státním příslušníkům tohoto členského státu a jiných členských států Evropské unie, s vyloučením státních příslušníků třetích zemí uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. b) a c) směrnice 2011/98/EU?
- 3) Brání čl. 14 odst. 1 písm. e) směrnice 2009/50/ES⁽⁴⁾ ve spojení s čl. 1 písm. z) a čl. 3 písm. j) nařízení 883/2004/ES nebo čl. 14 odst. 1 písm. g) směrnice 2009/50/ES takové vnitrostátní právní úpravě, jako je předmětná vnitrostátní právní úprava, která stanoví, že vláda členského státu vydá dokument, který přiznává nárok na slevu na dodání zboží nebo služeb ze strany veřejných a soukromých subjektů, které uzavřely dohodu s vládou předmětného členského státu, pouze státním příslušníkům tohoto členského státu a jiných členských států Evropské unie, s vyloučením státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou držitelé „Modré karty EU“ ve smyslu směrnice 2009/50/ES?
- 4) Brání článek 29 směrnice 2011/95/EU takové vnitrostátní právní úpravě, jako je předmětná vnitrostátní právní úprava, která stanoví, že vláda členského státu vydá dokument, který přiznává nárok na slevu na dodání zboží nebo služeb ze strany veřejných a soukromých subjektů, které uzavřely dohodu s vládou předmětného členského státu, pouze státním příslušníkům tohoto členského státu a jiných členských států Evropské unie, s vyloučením státních příslušníků třetích zemí, kterým byla přiznána mezinárodní ochrana?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty (Úř. věst. 2004, L 16, s. 44).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/98/EU ze dne 13. prosince 2011 o jednotném postupu vyřizování žádostí o jednotné povolení k pobytu a práci na území členského státu pro státní příslušníky třetích zemí a o společném souboru práv pracovníků ze třetích zemí oprávněně pobývajících v některém členském státě (Úř. věst. 2011, L 343, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. 2004, L 166, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 2009/50/ES ze dne 25. května 2009 o podmínkách pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci (Úř. věst. 2009, L 155, s. 17).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 26. září 2020 KF proti usnesení Tribunálu (sedmého senátu)
vydanému dne 10. července 2020 ve věci T-619/19, KF v. SatCen**

(Věc C-464/20 P)

(2020/C 433/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: KF (zástupkyně: A. Kunst, Rechtsanwältin)

Další účastník řízení: Satelitní středisko Evropské unie (SatCen)

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadené usnesení (první důvod kasačního opravného prostředku),
- vyhověl žalobě s výjimkou čtvrtého žalobního důvodu (druhý důvod) a v důsledku toho
- zrušil rozhodnutí ředitele střediska SatCen ze dne 3. července 2019 o opětovném zahájení administrativního šetření a rozhodnutí ředitele, které ho po podání interní stížnosti potvrdilo,
- uložil středisku SatCen povinnost zaplatit navrhovateli spravedlivou náhradu škody, jak vyplývá z rozsudku Tribunálu ve věci T-286/15, KF v. SatCen (dále jen „rozsudek, který se má vykonat“), což je jediná možnost zvrátit v něm vytýkané protiprávní jednání a obnovit právní situaci navrhovatele pro účely výkonu rozsudku,
- uložil středisku SatCen povinnost zaplatit navrhovateli majetkovou a nemajetkovou újmu, která mu vznikla v důsledku opětovného zahájení správního šetření, předběžně vyčíslenou *ex aequo et bono* na 30 000 eur,
- podpůrně vrátil věc Tribunálu k opětovnému rozhodnutí ve věci samé,
- uložil dalšímu účastníkovi řízení povinnost nést náklady řízení v prvním stupni a v řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku uvádí navrhovatel tři důvody:

1. První důvod kasačního opravného prostředku vycházející z porušení článku 266 SFEU a práva navrhovatele na úplné vykonání rozsudku tím, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že rozhodnutí o opětovném zahájení administrativního šetření bylo přípravným aktem, který nepoškozuje zájmy KF.

Jednalo se totiž o rozhodnutí, které nepředstavovalo správný výkon rozsudku v souladu s článkem 266 SFEU, které by zohlednilo konkrétní okolnosti věci, ve které byl vydán už citovaný rozsudek KF v. SatCen a tedy jeho zájmy jsou přímo a bezprostředně ovlivněny.

Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že nezohlednil zvláštní okolnosti věci KF v. SatCen včetně nevyvrácených protiprávností během původního administrativního šetření.

Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když neuznal, že:

- SatCen není objektivně schopno zvrátit protiprávnosti tím, že opětovně zahájí administrativní šetření, a to i vzhledem k tomu, že během původního administrativního šetření byli svědkové neoprávněni ovlivněni, jakož i bylo poškozeno dobré jméno a pověst KF, jak bylo rozhodnuto v rozsudku, který se má vykonat,
  - nelze poskytnout záruky spravedlivého procesu a
  - došlo k porušení zásady přiměřené lhůty.
2. Druhý důvod vycházející z porušení článku 266 SFEU a zásady ochrany legitimního očekávání tím, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když neuznal a opomenul konstatovat, že:
    - míra volné úvahy vykonávacích rozsudků se omezuje, jako v případě KF v. SatCen, jen na jedno opatření, a to je opatření, které jej spravedlivě odškodní za protiprávní jednání konstatované v rozsudku, který se má vykonat;
    - každé konečné rozhodnutí, kterým se končí celé řízení a každé rozhodnutí, které ke skončení tohoto řízení směřuje, obsahuje nezbytně a bezpodmínečně stejnou protiprávnost, která byla konstatována v rozsudku, který se má vykonat,
    - vykonání rozsudku vyvolává zvláštní obtíže,
    - KF měl legitimní očekávání, že bude spravedlivě odškodněn,
    - zaplacení přiměřeného odškodnění je jediným prostředkem k nápravě konstatovaných protiprávností.

3. Třetí důvod vycházející z porušení článků 268 a 340 odst. 2 SFEU tím, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že žaloba na mimosmluvní odpovědnost týkající se rozhodnutí o opětovném zahájení administrativního šetření je nepřipustná. KF podal žalobu, která byla přípustná, a v důsledku toho byla i žaloba na náhradu škody přípustná.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 28. září 2020 – BC v. Deutsche Lufthansa AG

(Věc C-467/20)

(2020/C 433/38)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobce: BC

Žalovaná: Deutsche Lufthansa AG

Předběžná otázka

Musí být čl. 5 odst. 1 písm. c) a čl. 7 odst. 1 nařízení č. 261/2004⁽¹⁾, ve spojení s jeho čl. 3 odst. 5, vykládány v tom smyslu, že cestující, který v případě letu sestávajícího ze dvou úseků letu (tedy s mezipřistáním), který byl rezervován v rámci jediné rezervace, s odletem z letiště nacházejícího se mimo území členského státu (třetí země), s mezipřistáním na letiště ve třetí zemi, s cílovým letištěm na území jednoho z členských států, dorazí do svého cílového místa určení se zpožděním tří hodin nebo více, přičemž toto zpoždění vzniklo v první části letu, který provozoval v rámci dohody o sdílení kódů letecký dopravce se sídlem ve třetí zemi, může podat žalobu na náhradu škody podle tohoto nařízení vůči leteckému dopravci Společnosti, u kterého si rezervoval jediný let a který provozoval jen druhý úsek letu?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Riigikohus (Estonsko) dne 29. září 2020 – AS Veejaam, OÜ Espo v. Elering AS

(Věc C-470/20)

(2020/C 433/39)

Jednací jazyk: estonština

Předkládající soud

Riigikohus

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: AS Veejaam, OÜ Espo

Žalovaná: Elering AS

Předběžné otázky

1. Musí být unijní pravidla státní podpory, mj. požadavek motivačního účinku stanovený v bodě 50 sdělení Komise „Pokyny pro státní podporu v oblasti životního prostředí a energetiky na období 2014-2020“⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že režim podpory, který výrobci energie z obnovitelných zdrojů umožňuje požádat o výplatu státní podpory poté, co zahájil práce na projektu, je v souladu s těmito pravidly, jestliže vnitrostátní ustanovení přiznává nárok na podporu každému výrobcí splňujícímu podmínky stanovené zákonem a příslušnému orgánu neposkytuje v tomto ohledu žádnou posuzovací pravomoc?
2. Je motivační účinek podpory každopádně vyloučen, jestliže investice, která je důvodem podpory, byla učiněna z důvodu změny podmínek environmentálního povolení – a to i v případě, že by žadatel, jako v projednávané věci, svou činnost z důvodu přísnějších podmínek pro povolení pravděpodobně ukončil, pokud by státní podporu nezískal?
3. Jedná se – s přihlédnutím mj. k úvahám Soudního dvora Evropské unie rozsudku C-590/14 P (bod 49, 50)⁽²⁾ – v případě, kdy Komise jako v projednávané věci prohlásila rozhodnutím o podpoře jak existující režim podpory, tak i plánované změny za slučitelné s vnitřním trhem a stát mj. uvedl, že existující režim podpory bude uplatňovat pouze k určitému datu, o novou podporu ve smyslu čl. 1 písm. c) nařízení (EU) 2015/1589⁽³⁾, pokud je na základě platných ustanovení existující režim podpory dále uplatňován i po datu stanoveném státem?
4. Jsou v případě, že Komise dodatečně rozhodla, že proti režimu podpory uplatňovanému v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU neuplatní námitky, osoby, které mají nárok na provozní podporu, oprávněny požádat o podporu také na dobu před rozhodnutím Komise, za předpokladu, že to vnitrostátní procesní pravidla umožňují?
5. Má žadatel, který v rámci režimu podpory požádal o provozní podporu a který zahájil provádění projektu splňujícího podmínky považované za slučitelné s vnitřním trhem v okamžiku, kdy byl režim podpory uplatňován právoplatně, avšak žádost o státní podporu podal v okamžiku, kdy byl režim podpory prodloužen, aniž byla informována Komise, nehledě na ustanovení čl. 108 odst. 3 SFEU nárok na státní podporu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2014, C 200, s. 1

⁽²⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 26. října 2016 ve věci DEI v. Komise (C-590/14 P, EU:C:2016:797).

⁽³⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofijski rajonen sad (Bulharsko) dne 30. září 2020 – INVEST FUND MANAGEMENT v. Komisia za finansov nadzor

(Věc C-473/20)

(2020/C 433/40)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Sofijski rayonen sad

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: „INVEST FUND MANAGEMENT“ AD

Žalovaná: Komisia za finansov nadzor

Předběžné otázky

1. Jaký význam měl evropský normotvůrce v úmyslu přiznat pojmu „podstatné náležitosti“ prospektu, jak je uveden v článku 72 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů⁽¹⁾ ([omissis] Úř. věst. L 302/32 ze dne 17. listopadu 2009)?

2. Musí být čl. 69 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 vykládán v tom smyslu, že každá změna minimální informace v prospektech, která je stanovena v seznamu A přílohy I, spadá do pojmu „podstatné náležitosti“ podle článku 72 směrnice, takže je třeba tyto prospekty včas aktualizovat?
3. V případě záporné odpovědi na druhou otázku, je třeba mít za to, že informace týkající se změny osobního složení členů představenstva správcovské společnosti, kteří nejsou výkonnými členy a nebyli pověřeni správou, spadají pod pojem „podstatné náležitosti“ ve smyslu článku 72 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009?
4. Musí být ustanovení čl. 99a písm. r) směrnice 2009/65/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 13. července 2009 vykládáno v tom smyslu, že sankci lze uložit správcovské společnosti za každý fond, který spravuje, pouze v případě opakovaného neplnění povinností týkajících se informací poskytovaných investorům uložených podle vnitrostátních předpisů, kterými se provádějí články 68 až 82 směrnice 2009/65/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 13. července 2009?

(¹) Úř. věst. 2009, L 302, 17.11.2009, s. 32

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht München (Německo) dne 1. října 2020 – Vodafone Kabel Deutschland GmbH v. Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Věc C-484/20)

(2020/C 433/41)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht München

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Vodafone Kabel Deutschland GmbH

Žalovaný: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Předběžná otázka

Musí být čl. 62 odst. 4 směrnice (EU) 2015/2366 (¹) vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní úpravě nebo zvyklosti, které jako přechodné ustanovení u trvalých závazkových vztahů se spotřebiteli stanoví platnost zákazu poplatků za používání platebních prostředků a platebních služeb podle příslušného vnitrostátního prováděcího předpisu pouze v případě, že dotčený závazkový vztah vznikl dne 13. ledna 2018 nebo po tomto datu, nikoliv však v případě, že dotčený závazkový vztah vznikl před 13. lednem 2018, avšak provádění (dalších) platebních transakcí bylo zahájeno až po 13. lednu 2018?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, o změně směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES, 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a o zrušení směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. 2015, L 337, s. 35).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunsko) dne 2. října 2020 – SC Philips Orăștie S.R.L. v. Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Věc C-487/20)

(2020/C 433/42)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Alba Iulia

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SC Philips Orăștie S.R.L.

Žalované: Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Předběžná otázka

Lze ustanovení **článku 179 [prvního pododstavce] a článku 183 [prvního pododstavce] směrnice 112/2006/ES** ⁽¹⁾, ve spojení se **zásadami rovnocennosti, efektivy a neutrality**, vykládat v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě nebo praxi, která vyžaduje snížení částky DPH, jež má být vrácena, když do výpočtu *splatné DPH* zahrnuje částky *dodatečných platebních povinností* stanovených daňovým výměrem, který byl zrušen nepravomocným rozsudkem, pokud jsou tyto *dodatečné povinnosti zaručeny bankovní zárukou* a vnitrostátní pravidla daňového řízení *uznávají odkladný účinek* této záruky *na vykonatelnost* ve vztahu k ostatním daním a poplatkům?

(¹) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) dne 2. října 2020 – UB v. Kauno teritorinė muitinė

(Věc C-489/20)

(2020/C 433/43)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: UB

Odpůrce: Kauno teritorinė muitinė

Předběžné otázky

1. Je třeba čl. 124 odst. 1 písm. e) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ⁽¹⁾ ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, vykládat tak, že celní dluh zaniká v takové situaci, jako je situace v projednávané věci, kdy bylo zajištěno a následně zabaveno pašované zboží poté, co již protiprávně vstoupilo (bylo propuštěno ke spotřebě) na celní území Evropské unie?

2. V případě kladné odpovědi na první otázku: je třeba čl. 2 písm. b) a čl. 7 odst. 1 směrnice Rady 2008/118/ES⁽¹⁾ ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS a čl. 2 odst. 1 písm. d) a článek 70 směrnice Rady 2006/112/ES⁽²⁾ ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty vykládat tak, že povinnost odvést spotřební daň nebo DPH nezanikla v případě, kdy, podobně jako v projednávané věci, bylo pašované zboží zajištěno a následně zabaveno poté, co již protiprávně vstoupilo (bylo propuštěno ke spotřebě) na celní území Evropské unie, i když celní dluh zanikl z důvodu uvedeného v čl. 124 odst. 1 písm. e) nařízení (EU) č. 952/2013? Toto správní řízení se přerušuje do doby, než Soudní dvůr Evropské unie vydá rozhodnutí o předběžné otázce.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2013, L 269, s. 1

⁽²⁾ Úř. věst. 2009, L 9, s. 12

⁽³⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Sofija-grad (Bulharsko) dne 2. října 2020 – V.M.A. v. Stolična občština, rayon „Pančarevo“

(Věc C-490/20)

(2020/C 433/44)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Sofija-grad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: V.M.A.

Žalované: Stolična občština, rayon „Pančarevo“

Předběžné otázky

1. Musí být články 20 a 21 SFEU, jakož i články 7, 24 a 45 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby bulharské správní orgány, u kterých byla podána žádost o osvědčení narození dítěte s bulharskou státní příslušností, ke kterému došlo v jiném členském státě EU a bylo osvědčeno španělským rodným listem, ve kterém jsou jako matky zapsány dvě osoby ženského pohlaví bez uvedení bližších údajů, zda jedna a pokud ano, která z nich, je biologickou matkou dítěte, nedovolují, aby bulharské správní orgány odmítly vydat bulharský rodný list s odůvodněním, že žalobkyně odmítá sdělit, která z výše uvedených zapsaných osob je biologickou matkou dítěte?
2. Musí být čl. 4 odst. 2 SEU, jakož i článek 9 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že respektování národní a ústavní identity členských států EU znamená, že členské státy mají širokou posuzovací pravomoc, pokud jde o určení původu? Konkrétně:
  - Musí být čl. 4 odst. 2 SEU vykládán v tom smyslu, že členským státům umožňuje požadovat informace o biologickém původu dítěte?
  - Musí být čl. 4 odst. 2 SEU ve spojení s článkem 7 a čl. 24 odst. 2 Listiny vykládán v tom smyslu, že je nezbytné za účelem vyvážení zájmů poměřovat na jedné straně národní a ústavní identitu členského státu a na druhé straně nejvlastnější zájem dítěte, přičemž je nutné přihlídnout ke skutečnosti, že v současnosti neexistuje shoda jak ve vztahu k hodnotám, tak z právního hlediska, pokud jde o možnost nechat zapsat do rodného listu jako rodiče osoby téhož pohlaví, bez uvedení bližších údajů, zda jedna a pokud ano, která z nich, je biologickým rodičem dítěte? V případě kladné odpovědi na tuto otázku, jak by bylo možné tohoto vyvážení zájmů konkrétně dosáhnout?

3. Jsou pro odpověď na první otázku relevantní právní důsledky Brexitu, jelikož jedna matka, která je uvedena v rodném listě vydaném jiným členským státem, je státní příslušnicí Spojeného království a druhá matka je státní příslušnicí členského státu EU, a to zejména s ohledem na skutečnost, že odmítnutí vydat bulharský rodný list dítěte představuje překážku vydání průkazu totožnosti dítěte členským státem Evropské unie a případně tak ztěžuje neomezený výkon jeho práv jako unijního občana?
4. V případě kladné odpovědi na první otázku: ukládá unijní právo, a zejména zásada efektivit, příslušným vnitrostátním orgánům, aby se odchýlily od vzoru pro vyhotovení rodného listu, který je součástí platného vnitrostátního práva?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 30. září
2020 – Randstad Italia SpA v. Umana SpA a další**

(Věc C-497/20)

(2020/C 433/45)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Randstad Italia SpA

Odpůrci: Umana SpA, Azienda USL Valle d'Aosta, IN. VA SpA, Synergie Italia agenzia per il lavoro SpA

Předběžné otázky

- 1) Brání čl. 4 odst. 3 a čl. 19 odst. 1 SEU, čl. 2 odst. 1 a 2 a článek 267 SFEU, vykládané rovněž ve světle článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, takovému výkladu, jako je výklad čl. 111 osmého pododstavce Ústavy, čl. 360 prvního pododstavce bodu 1, čl. 362 prvního pododstavce občanského soudního řádu a článku 110 soudního řádu správního – v rozsahu, v němž tato ustanovení připouští kasační opravný prostředek proti rozsudkům Consiglio di Stato (Státní rada) z „důvodů týkajících se pravomoci“ – který vyplývá z rozsudku Corte costituzionale (Ústavní soud) č. 6 z roku 2018 a následné vnitrostátní judikatury, která prostřednictvím změny předchozího právního názoru stanovila, že kasační opravný prostředek z hlediska takzvaného „nedostatku soudní pravomoci“ nelze podat proti rozsudkům Consiglio di Stato (Státní rada), jež uplatňují výklady stanovené na vnitrostátní úrovni, které jsou v rozporu s rozsudky Soudního dvora v oblastech upravených unijním právem (v projednávané věci v oblasti zadávání veřejných zakázek), v nichž se členské státy vzdaly výkonu svých svrchovaných pravomocí způsobem neslučitelným s unijním právem, čehož účinkem je utvrzení porušení unijního práva, které by mohlo být napraveno prostřednictvím výše uvedeného opravného prostředku, a ohrožení jednotného uplatňování unijního práva a účinné soudní ochrany subjektivních práv přiznaných unijním právem, a to v rozporu s požadavkem, aby toto právo bylo plně a řádně uplatňováno všemi soudy způsobem, který je povinně v souladu s jeho správným výkladem stanoveným Soudním dvorem, a to s přihlédnutím k omezením „procesní autonomie“ členských států při stanovení procesních pravidel?

- 2) Brání čl. 4 odst. 3 a čl. 19 odst. 1 SEU a článek 267 SFEU, vykládané rovněž ve smyslu článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, takovému výkladu a uplatnění čl. 111 osmého pododstavce Ústavy, čl. 360 prvního pododstavce bodu 1 a čl. 362 prvního pododstavce občanského soudního řádu a článku 110 soudního řádu správního, které vyplývají z vnitrostátní judikatury podle které kasační opravný prostředek z „důvodů týkajících se pravomoci“, z hlediska takzvaného „nedostatku soudní pravomoci“, nelze podat jako opravný prostředek proti rozsudkům Consiglio di Stato (Státní rada), která při rozhodování sporů ohledně otázek týkajících se uplatňování unijního práva neodůvodněně nepodala žádost o rozhodnutí o předběžné otázce k Soudnímu dvoru, a to při neexistenci podmínek, vykládaných restriktivně, které jsou Soudním dvorem taxativně uvedeny (od vydání rozsudku ze dne 6. října 1982, Cilfit a další, C-238/81) a které zbavují vnitrostátní soud výše uvedené povinnosti, v rozporu se zásadou, podle níž jsou s unijním právem neslučitelné vnitrostátní procesní právo nebo praxe, i když legislativní nebo ústavní povahy, které vnitrostátnímu soudu (ať už posledního stupně, či nikoli), byť dočasně, odnímají možnost podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, čehož účinkem je uzurpování výlučné pravomoci Soudního dvora podat správný a závazný výklad unijního práva, založení nezhojitelnosti (a upřednostnění utvrzení) případného výkladového rozporu mezi právem uplatněným vnitrostátním soudem a unijním právem a ohrožení jednotného uplatňování a účinnosti soudní ochrany subjektivních práv priznaných unijním právem?
- 3) Jsou zásady stanovené Soudním dvorem v rozsudcích ze dne 5. září 2019, Lombardi, C-333/18; ze dne 5. dubna 2016, PFE, C-689/13; ze dne 4. července 2013, Fastweb, C-100/12, ve vztahu k čl. 1 odst. 1 a 3 a čl. 2 odst. 1 směrnice 89/665/EHS⁽¹⁾, ve znění směrnice 2007/66/ES⁽²⁾, použitelné na věc, která je předmětem původního řízení, ve které při rozhodování sporu, v němž podnik-soutěžitel napadl vyloučení ze zadávacího řízení a zadání zakázky jinému podniku, Consiglio di Stato (Státní rada) přezkoumala z meritorního hlediska pouze důvod opravného prostředku, kterým vyloučený podnik napadl počet bodů nedosahující „prahové hodnoty“, který byl přidělen jeho technické nabídce, a přednostně přezkoumala vedlejší kasační opravné prostředky veřejného zadavatele a úspěšného uchazeče, vyhověla jim, přičemž prohlásila za nepřijatelné (a nepřezkoumala je z meritorního hlediska) další důvody hlavního opravného prostředku, které napadají výsledek zadávacího řízení z jiných důvodů (z důvodu neurčitosti kritérií pro hodnocení nabídek v zadávací dokumentaci, nedostatku odůvodnění přidělených bodů, protiprávního jmenování a složení výběrové komise), při uplatnění vnitrostátní judikatury, podle které podnik, který byl vyloučen ze zadávacího řízení, není aktivně legitimován ke vznesení výtek směřujících k napadení zadání zakázky konkurenčnímu podniku, také prostřednictvím zrušení zadávacího řízení, ačkoli je třeba posoudit, zda je s unijním právem slučitelné odeprít podniku právo předložit soudu k přezkumu jakýkoli důvod pro zpochybnění výsledku zadávacího řízení, a to v situaci, kdy jeho vyloučení nebylo stanoveno s konečnou platností a kdy každý soutěžitel může uplatnit obdobný oprávněný zájem na vyloučení nabídky ostatních soutěžitelů, což může vést ke veřejnému zadavatele ke konstatování nemožnosti vybrat jinou nabídku splňující požadavky a k vyhlášení nového zadávacího řízení, kterého by se mohl účastnit každý z uchazečů?

(¹) Směrnice Rady ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce (Úř. věst. 1989, L 395, s. 33).

(²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ze dne 11. prosince 2007, kterou se mění směrnice Rady 89/665/EHS a 92/13/EHS, pokud jde o zvýšení účinnosti přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek (Úř. věst. 2007, L 335, s. 31).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Symvoulío tis Epikrateias (Řecko) dne 1. října 2020 – DIMCO Dimovasili M.I.K.E. v. Ypourgos Perivallontos kai Energeias

(Věc C-499/20)

(2020/C 433/46)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Symvoulío tis Epikrateias

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: DIMCO Dimovasili M.I.K.E.

Žalovaný: Ypourgos Perivallontos kai Energeias

Předběžné otázky

— Musí být čl. 4 odst. 1.1, čl. 7 odst. 4 a článek 8 ve spojení s přílohou I směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/23/ES ze dne 29. května 1997 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se tlakových zařízení (Úř. věst. L 181) vykládány v tom smyslu, že brání takovým vnitrostátním právním ustanovením, jako jsou odstavce 1.2.4, P9.5.6.9 a P9.5.8.2 řeckého technického předpisu pro vnitřní zařízení zemního plynu s provozním tlakem do 500 mbar, o něž se jedná ve věci v původním řízení, která z důvodu bezpečnosti osob především v případě seismických událostí stanoví podmínky a omezení (povinnost větrání, zákaz podzemního křížení) ohledně způsobů instalace tlakových zařízení (plynových potrubí), když jsou uvedené podmínky a omezení uplatňovány bez rozdílu také na potrubí, jako jsou potrubí, o něž se jedná v projednávané věci, která jsou opatřena označením „CE“ a jsou výrobcem certifikována jako bezpečně instalovatelná a použitelná bez dodržení výše uvedených podmínek a omezení?

Nebo

— musí být naopak výše uvedená ustanovení směrnice 97/23/ES ve spojení s jejím článkem 2 vykládána v tom smyslu, že nebrání podmínkám a omezením týkajícím se způsobů instalace tlakových zařízení (plynových potrubí), jako jsou předmětná tlaková zařízení?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakousko) dne 9. října 2020 – RM v. Landespolizeidirektion Steiermark

(Věc C-508/20)

(2020/C 433/47)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Účastníci původního řízení

Stěžovatel: RM

Dotčený org: Landespolizeidirektion Steiermark

Předběžné otázky

1. Musí vnitrostátní soud v rámci trestního řízení, které je vedeno za účelem ochrany právní úpravy monopolu, zkoumat ustanovení o trestní sankci, které má uplatnit, s ohledem na volný pohyb služeb, pokud předtím již zkoumal danou úpravu monopolu v souladu s pokyny Soudního dvora a tento přezkum ukázal, že tato úprava je odůvodněná?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku:
  - 2a) Musí být článek 56 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní normě, která za zpřístupňování loterií zakázaných na základě zákona o hazardních hrách v rámci podnikatelské činnosti stanoví povinné uložení pokuty za každý výherní automat bez absolutního omezení celkové výše uložených pokut?
  - 2b) Musí být článek 56 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní normě, která za zpřístupňování loterií zakázaných na základě zákona o hazardních hrách v rámci podnikatelské činnosti stanoví povinné uložení minimální pokuty za každý výherní automat ve výši 3 000 eur?
  - 2c) Musí být článek 56 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní normě, která za zpřístupňování loterií zakázaných na základě zákona o hazardních hrách v rámci podnikatelské činnosti stanoví uložení náhradního trestu odnětí svobody za každý výherní automat bez absolutního omezení celkové délky odnětí svobody?
  - 2d) Musí být článek 56 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní normě, která stanovuje v případě uložení sankce za zpřístupňování loterií zakázaných na základě zákona o hazardních hrách v rámci podnikatelské činnosti uložení povinnosti zaplatit příspěvek na úhradu nákladů řízení ve výši 10 % uložených pokut?

3. V případě záporné odpovědi na první otázku:

- 3a) Musí být čl. 49 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie ⁽¹⁾ (dále jen „Listina“) vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní normě, která za zpřístupňování loterií zakázaných na základě zákona o hazardních hrách v rámci podnikatelské činnosti stanoví povinné uložení pokuty za každý výherní automat bez absolutního omezení celkové výše uložených pokut?
- 3b) Musí být čl. 49 odst. 3 Listiny vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní normě, která za zpřístupňování loterií zakázaných na základě zákona o hazardních hrách v rámci podnikatelské činnosti stanoví povinné uložení minimální pokuty za každý výherní automat ve výši 3 000 eur?
- 3c) Musí být čl. 49 odst. 3 Listiny vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní normě, která za zpřístupňování loterií zakázaných na základě zákona o hazardních hrách v rámci podnikatelské činnosti stanoví uložení náhradního trestu odnětí svobody za každý výherní automat bez absolutního omezení celkové délky odnětí svobody?
- 3d) Musí být čl. 49 odst. 3 Listiny vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní normě, která stanovuje v případě uložení sankce za zpřístupňování loterií zakázaných na základě zákona o hazardních hrách v rámci podnikatelské činnosti uložení povinnosti zaplatit příspěvek na úhradu nákladů řízení ve výši 10 % uložených pokut?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2010, C 83, s. 389.

Žaloba podaná dne 12. října 2020 – Evropská komise v. Bulharská republika

(Věc C-510/20)

(2020/C 433/48)

Jednací jazyk: bulharština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: O. Beynet, I. Zaloguin, zmocněnci)

Žalovaná: Bulharská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Bulharská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 5 odst. 2 písm. a) bodů i), ii) a iii) a čl. 17 odst. 2 a 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ⁽¹⁾ ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky;
- uložit Bulharské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle Komise Bulharská republika v rozporu s uvedenými ustanoveními směrnice 2008/56/ES nezaslala Komisi ve stanovené lhůtě povinné aktualizace i) počátečního posouzení stavu mořského prostředí, ii) stanovení dobrého stavu prostředí a iii) stanovení environmentálních cílů.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2008, L 164, s. 19

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Silistra (Bulharsko) dne 16. října 2020 – DB, LY v. Nachalnik na Rayonno upravlenie Silistra pri Oblastna direktsia na Ministerstvo na vatrešnite raboti

(Věc C-520/20)

(2020/C 433/49)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Silistra

Účastníci původního řízení

Žalobci: DB, LY

Žalovaný: Nachalnik na Rayonno upravlenie Silistra pri Oblastna direktsia na Ministerstvo na vatrešnite raboti

Předběžná otázka

Musí být článek 39 a zejména čl. 39 odst. 3 rozhodnutí Rady 2007/533/SV ze dne 12. června 2007 o zřízení, provozování a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) vykládán v tom smyslu, že připouští vnitrostátní právní úpravu a správní praxi, podle níž, pokud existují indicie pro předpoklad, že záznam vložený do SIS neslouží účelům, pro jejichž dosažení byl vložen, a zejména účelům čl. 38 odst. 1, příslušný vykonávající orgán může a musí jeho výkon odmítnout?

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 5. října 2020 – Francie a IFP Énergies nouvelles v. Komise

(Spojené věci T-479/11 RENV a T-157/12 RENV) ⁽¹⁾

(„Státní podpory – Ropný výzkum – Režim podpor zavedený Francií – Implicitní a neomezená státní záruka poskytnutá IFPEN přiznáním postavení EPIC – Výhoda – Domněnka o existenci výhody – Přiměřenost“)

(2020/C 433/50)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně ve věci T 479/11 RENV: Francouzská republika (zástupce: P. Dodeller, zmocněnec)

Žalobkyně ve věci T 157/12 RENV: IFP Énergies nouvelles (Rueil-Malmaison, Francie) (zástupci: E. Lagathu a É. Barbier de La Serre, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: B. Stromsky a D. Grespan, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba založená na článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise 2012/26/EU, ze dne 29. června 2011, o státní podpoře C 35/08 (ex NN 11/08), kterou Francie poskytla veřejné instituci Institut Français du Pétrole (Úř. věst. 2012, L 14, s. 1).

Výrok rozsudku

- 1) Článek 5 odstavce 3 a 4, jakož i čl. 6 odst. 1 v rozsahu, v němž se vztahuje na maximální dopad státní záruky odhadovaný v čl. 5 odst. 3 a 4 rozhodnutí Komise 2012/26/EU ze dne 29. června 2011, o státní podpoře C 35/08 (ex NN 11/08), kterou Francie poskytla veřejné instituci „Institut Français du Pétrole“, se zrušují.
- 2) Žaloby se ve zbývajících částech zamítají.
- 3) Evropská komise, Francouzská republika a IFP Énergies nouvelles ponесou každá vlastní náklady řízení vynaložené ve věcech T-479/11 a T-157/12.
- 4) Francouzská republika, IFP Énergies nouvelles a Komise ponесou každá vlastní náklady řízení vynaložené ve věci C-438/16 P.
- 5) Francouzská republika ponесе vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí ve věci T-479/11 RENV.
- 6) IFP Énergies nouvelles a Komise ponесou každá vlastní náklady řízení vynaložené ve věci T-157/12 RENV.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 340, 19.11.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2020 – První novinová společnost v. Komise(Věc T-316/18) ⁽¹⁾

(„Státní podpory – Poštovní odvětví – Povinná všeobecná služba – Rozhodnutí nevznášet námitky – Ochrana procesních práv – Délka řízení – Úplné a dostatečné posouzení věci Komisí – Náhrada za plnění povinné všeobecné služby – Služba obecného hospodářského zájmu – Směrnice 97/67/ES – Metoda čistých ušetřených nákladů – Povinnost uvést odůvodnění“)

(2020/C 433/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: První novinová společnost a.s., právní nástupkyně společnosti Mediaservis s.r.o. (Praha, Česká republika) (zástupci: D. Vosol a C. Schneider, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Flynn, D. Recchia a K. Blanck, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Česká republika (zástupci: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller a I. Gavrilová, zmocněnci), Česká pošta s. p. (Praha) (zástupce: P. Kadlec, advokát)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2018) 753 final ze dne 19. února 2018, státní podpora SA.45281 (2017/N) a státní podpora SA. 44859 (2016/FC), podle něhož náhrady přiznané Českou republikou Česká poště za uskutečňování její poštovní činnosti v rámci povinné všeobecné služby v období let 2013 až 2017 představují státní podporu slučitelnou s vnitřním trhem v souladu s čl. 106 odst. 2 SFEU.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost První novinová společnost a.s., právní nástupkyně společnosti Mediaservis s. r. o., ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Česká republika a Česká pošta s. p. ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 276, 6.8.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 5. října 2020 – GVN v. Komise(Věc T-583/18) ⁽¹⁾

(„Státní podpory – Veřejná doprava cestujících – Vyrovnání nákladů spjatých s plněním povinností veřejné služby – Povinnost zavést maximální sazby pro žáky, studenty, učně a osoby s omezenou schopností pohybu – Článek 7a Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (zákon o místní dopravě Spolkové země Dolní Sasko) – Rozhodnutí nevznášet námitky – Článek 3 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 1370/2007 – Převed finančních prostředků z Land na orgány odpovídající za organizaci dopravy na úrovni obcí – Pojem „podpora““)

(2020/C 433/52)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Gesamtverband Verkehrsgewerbe Niedersachsen e.V. (GVN) (zástupce: C. Antweiler, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Tomat a K.-P. Wojcik, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Spolková republika Německo (zástupci: J. Möller, D. Klebs a S. Heimerl, zmocněnci) a Land Niedersachsen (Německo) (zástupkyně: S. Barth a H. Gading, advokátky)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2018) 4385 final ze dne 12. července 2018, nevznášet námitky týkající se opatření přijaté Land Niedersachsen na základě článku 7a Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz [věc SA.46538 (2017/NN)] (Úř. věst. 2018, C 292, s. 1).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Gesamtverband Verkehrsgewerbe Niedersachsen e.V. (GVN) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Spolková republika Německo a Land Niedersachsen ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 427, 26.11.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 5. října 2020 – Hermann Albers v. Komise

(Věc T-597/18) (¹)

(„Státní podpory – Veřejná doprava cestujících – Vyrovnání nákladů spjatých s plněním povinností veřejné služby – Povinnost zavést maximální sazby pro žáky, studenty, učně a osoby s omezenou schopností pohybu – Článek 7a Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (zákon o místní dopravě Spolkové země Dolní Sasko) – Rozhodnutí nevznášet námitky – Článek 3 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 1370/2007 – Převoz finančních prostředků z Land na orgány odpovídající za organizaci dopravy na úrovni obcí – Pojem ‚podpora‘ – Oznamovací povinnost“)

(2020/C 433/53)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Hermann Albers e.K. (Neubörger, Německo) (zástupce: S. Roling, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Tomat a K.-P. Wojcik, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Spolková republika Německo (zástupci: J. Möller, D. Klebs a S. Heimerl, zmocněnci) a Land Niedersachsen (Německo) (zástupkyně: S. Barth a H. Gading, advokátky)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2018) 4385 final ze dne 12. července 2018, nevznášet námitky týkající se opatření přijaté Land Niedersachsen na základě článku 7a Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (zákon o místní dopravě Spolkové země Dolní Sasko) [věc SA.46697 (2017/NN)] (Úř. věst. 2018, C 292, s. 1).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost Hermann Albers e.K. ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Spolková republika Německo a Land Niedersachsen ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 427, 26.11.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2020 – smart things solutions v. EUIPO – Samsung Electronics (smart:)things

(Věc T-48/19) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Obrazová ochranná známka Evropské unie smart:)things – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001 – Článek 59 odst. 1 písm. a) nařízení 2017/1001 – Článek 95 odst. 1 nařízení 2017/1001“)

(2020/C 433/54)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: smart things solutions GmbH (Seefeld, Německo) (zástupce: R. Dissmann, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Söder, H. O'Neill a V. Ruzek, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Samsung Electronics GmbH (Schwalbach/Taunus, Německo) (zástupci: T. Schmitz, M. Breuer a I. Dimitrov, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. listopadu 2018 (věc R 835/2018-4) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Samsung Electronics a smart things solutions.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost smart things solutions GmbH ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) a společností Samsung Electronics GmbH.

(¹) Úř. věst. C 103, 18.3.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2020 – Karpeta-Kovalyova v. Komise(Věc T-249/19) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba – Smluvní zaměstnanci – Odměňování – Rozhodnutí, kterým se odmítá nárok na příspěvek za práci v zahraničí, denní příspěvek, příspěvek na zařízení a náhrada nákladů na stěhování a cestovních výdajů v souvislosti s převzetím služebních povinností – Článek 4 odst. 1 písm. a) přílohy VII služebního řádu – Diplomatický status – Pětileté referenční období – Pojem „obvyklé bydliště““)

(2020/C 433/55)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Marina Karpeta-Kovalyova (Woluwe-Saint-Pierre, Belgie) (zástupce: S. Pappas, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: T. Bohr a D. Milanowska, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 270 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 14. června 2018, kterým byl žalobkyni odepřen nárok na příspěvek za práci v zahraničí, denní příspěvek, příspěvek na zařízení a náhrada cestovních výdajů v souvislosti s převzetím služebních povinností, jakož i nákladů na stěhování.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Marině Karpeta-Kovalyové se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 187, 3.6.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2020 – Decathlon v. EUIPO – Athlon Custom Sportswear (athlon custom sportswear)(Věc T-349/19) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie athlon custom sportswear – Starší slovní ochranná známka Evropské unie DECATHLON – Relativní důvod pro zamítnutí – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2020/C 433/56)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Decathlon (Villeneuve-d'Ascq, Francie) (zástupci: A. Cléry a C. Devernay, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: L. Rampini, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Athlon Custom Sportswear PC (Kallithéa, Řecko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. března 2019 (věc R 1724/2018-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Decathlon a Athlon Custom Sportswear.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Decathlon se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 255, 29.7.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2020 – Itinerant Show Room v. EUIPO – (FAKE DUCK)

(Věc T-607/19) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie FAKE DUCK – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001 – Zásady rovného zacházení a legality“)

(2020/C 433/57)

Jednací jazyk: itaština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Itinerant Show Room Srl (San Giorgio in Bosco, Itálie) (zástupce: E. Montelione, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: M. Capostagno, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 1. července 2019 (věc R 830/2019-2) týkajícímu se přihlášky obrazového označení FAKE DUCK jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Itinerant Show Room Srl se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 372, 4.11.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2020 – Body Attack Sports Nutrition v. EUIPO – Sakkari (Sakkattack)

(Věc T-788/19) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Sakkattack – Starší mezinárodní slovní ochranné známky ATTACK a Body Attack a starší obrazová ochranná známka Body Attack SPORTS NUTRITION – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2020/C 433/58)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Body Attack Sports Nutrition GmbH & Co. KG (Hamburk, Německo) (zástupce: S. Labesius, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Crespo Carrillo a V. Ruzek, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Maria Sakkari (Nikósie, Kypr) (zástupkyně: M. Nikolaraki, advokátka)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. srpna 2019 (spojené věci R 2432/2018-4 a R 2562/2018-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Body Attack Sports Nutrition a M. Sakkari.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Body Attack Sports Nutrition GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 10, 13.1.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2020 – Dvectis CZ v. EUIPO – Yado (Podložka pro sezení)

(Věc T-818/19) (¹)

(„Průmyslový vzor Společenství – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství znázorňující podložku pro sezení – Starší (průmyslový) vzor Společenství – Důvod neplatnosti – Nedostatek individuální povahy – Informovaný uživatel – Míra volnosti původce vzoru – Neexistence odlišného celkového dojmu – Článek 6 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 – Povinnost uvést odůvodnění“)

(2020/C 433/59)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Dvectis CZ s.r.o. (Brno, Česká republika) (zástupkyně: J. Svojanovská, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Ivanauskas a V. Ruzek, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Yado s.r.o. (Handlová, Slovensko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. září 2019 (věc R 513/2018-3) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Yado a Dvectis CZ.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Dvectis CZ s.r.o. se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 27, 27.1.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 5. října 2020 – X-cen-tek v. EUIPO – Altenloh, Brinck & Co. (PAX)(Věc T-847/19) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie PAX – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie SPAX a starší mezinárodní obrazová ochranná známka SPAX – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Dominantní prvek – Absence neutralizace – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] – Časová působnost právních předpisů“)

(2020/C 433/60)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: X-cen-tek GmbH & Co. KG (Wardenburg, Německo) (zástupce: H. Hillers, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: S. Hanne, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Altenloh, Brinck & Co. GmbH & Co. KG (Ennepetal, Německo)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. září 2019 (věc R 2324/2018-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Altenloh, Brinck & Co. a X-cen-tek.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti X-cen-tek GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 45, 10.2.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2020 – Body Attack Sports Nutrition v. EUIPO – Sakkari (SAKKATTACK)(Věc T-851/19) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie SAKKATTACK – Starší mezinárodní slovní ochranné známky ATTACK a Body Attack a starší obrazová ochranná známka Body Attack SPORTS NUTRITION – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2020/C 433/61)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Body Attack Sports Nutrition GmbH & Co. KG (Hamburk, Německo) (zástupce: S. Labesius, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Crespo Carrillo a V. Ruzek, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Maria Sakkari (Nikósie, Kypr) (zástupkyně: M. Nikolaraki, advokátka)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. října 2019 (věc R 2560/2018-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Body Attack Sports Nutrition a M. Sakkari.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Body Attack Sports Nutrition GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 61, 24.2.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2020 – Laboratorios Ern v. EUIPO – Bio-tec Biologische Naturverpackungen (BIOPLAST BIOPLASTICS FOR A BETTER LIFE)

(Věc T-2/20) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Obrazová ochranná známka BIOPLAST BIOPLASTICS FOR A BETTER LIFE – Starší národní slovní ochranná známka BIOPLAK – Relativní důvod pro zamítnutí – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2020/C 433/62)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Španělsko) (zástupkyně: S. Correa Rodríguez, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Crespo Carrillo a E. Śliwińska, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Bio-tec Biologische Naturverpackungen GmbH & Co. KG (Emmerich, Německo)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. října 2019 (věc R 418/2019-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Laboratorios Ern a Bio-tec Biologische Naturverpackungen.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Laboratorios Ern, SA. se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 68, 2.3.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2020 – Rothenberger v. EUIPO – Paper Point (ROBOX)(Věc T-49/20) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie ROBOX – Starší slovní ochranná známka Evropské unie OROBOX – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Autonomní podkategorie výrobků – Zohlednění popisného prvku – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2020/C 433/63)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Rothenberger AG (Kelkheim, Německo) (zástupci: V. von Bomhard a J. Fuhrmann, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: G. Sakalaitė-Orlovskienė, J. Crespo Carrillo a V. Ruzek, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Paper Point S.n.c. di Daria Fabbroni e Simone Borghini (Arezzo, Itálie)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 31. října 2019 (věc R 210/2019-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Paper Point a Rothenberger.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Rothenberger AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 87, 16.3.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 6. října 2020 – Sharpston v. Rada a Konference zástupců vlád členských států(Věc T-180/20) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost – Vystoupení Spojeného království z Unie – Prohlášení Konference zástupců vlád členských států o důsledcích vystoupení Spojeného království pro generální advokáty Soudního dvora – Akt, který nelze napadnout žalobou – Nepřípustnost“)

(2020/C 433/64)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Eleanor Sharpston (Schoenfels, Lucembursko) (zástupci: N. Forwood, J. Robb, barristers, a H. Mercer, QC)

Žalované: Rada Evropské unie, Konference zástupců vlád členských států (zástupci: M. Bauer, R. Meyer a A. Sikora-Kaléda, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na částečné zrušení Prohlášení Konference zástupců vlád členských států o důsledcích vystoupení Spojeného království z Evropské unie pro generální advokáty Soudního dvora Evropské unie ze dne 29. ledna 2020.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá.
- 2) Eleanor Sharpston ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie a Konferencí zástupců vlád členských států.

(¹) Úř. věst. C 201, 15.6.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 6. října 2020 – Sharpston v. Soudní dvůr Evropské unie

(Věc T-184/20) (¹)

(„Žaloba na neplatnost – Vystoupení Spojeného království z Unie – Dopis předsedy Soudního dvora vyzývající členské státy, aby zajistily jmenování generálního advokáta – Akt, který nelze napadnout žalobou – Nepřípustnost“)

(2020/C 433/65)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Eleanor Sharpston (Schoenfels, Lucembursko) (zástupce: N. Forwood, barrister)

Žalovaný: Soudní dvůr Evropské unie (zástupci: J. Inghelram a Á. Almendros Manzano, zmocněnci)

Předmět

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí obsaženého v dopise předsedy Soudního dvora ze dne 31. ledna 2020 určeném předsedovi Rady Evropské unie a vyzývajícím členské státy, aby zajistily jmenování generálního advokáta na místo, které v současnosti zastává žalobkyně.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá.
- 2) Eleanor Sharpston ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Soudním dvorem Evropské unie.

(¹) Úř. věst. C 201, 15.6.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 6. října 2020 – Sharpston v. Rada a zástupci vlád členských států

(Věc T-550/20) (¹)

(„Žaloba na neplatnost – Vystoupení Spojeného království z Unie – Rozhodnutí zástupců vlád členských států jmenovat generálního advokáta Soudního dvora – Akt, který nelze napadnout žalobou – Zjevná nepřípustnost“)

(2020/C 433/66)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Eleanor Sharpston (Schoenfels, Lucembursko) (zástupci: N. Forwood, barrister a J. Flynn, QC)

Žalovaní: Rada Evropské unie, Zástupci vlád členských států (zástupci: M. Bauer, R. Meyer a A. Sikora-Kalėda, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na částečné zrušení rozhodnutí zástupců vlád členských států (EU) 2020/1251 ze dne 2. září 2020 o jmenování tří soudců a jednoho generálního advokáta Soudního dvora (Úř. věst. 2020, L 292, s. 1) v rozsahu, v němž se týká jmenování pana Anathasiose Rantose generálním advokátem Soudního dvora.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Paní Eleanor Sharpston ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie a zástupci vlád členských států, včetně nákladů řízení vynaložených v řízení o předběžném opatření před Tribunálem a Soudním dvorem ve věcech T 550/20 R, C 423/20 P(R) a C 424/20 P(R).

(¹) Úř. věst. C 348, 10.10.2020.

Žaloba podaná dne 11. září 2020 – OD v. Komise

(Věc T-575/20)

(2020/C 433/67)

Jednací jazyk: slovinština

Účastnice řízení

Žalobkyně: OD (zástupkyně: V. Cukrov, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil v plném rozsahu prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2020/1025 ze dne 13. července 2020 o použitelnosti článku 34 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU na železniční nákladní dopravu ve Slovinsku (oznámeno pod číslem C(2020) 4540) (Úř. věst. 2020 L 226, s. 5; dále jen „prováděcí rozhodnutí“), s ohledem na článek 1 uvedeného rozhodnutí, v souladu s nímž se směrnice 2014/25/EU nadále vztahuje na zakázky, které zadávají zadavatelé a které mají umožnit poskytování služeb železniční nákladní dopravy na území Slovinska, a článek 2 uvedeného rozhodnutí, jenž uvádí, že toto rozhodnutí je určeno Republice Slovinsko;
- uložil Evropské komisi náhradu veškerých nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených žalobkyní dle prohlášení o nákladech do 15 dnů ode dne vydání rozsudku, spolu se zákonnými úroky z prodlení po uplynutí této 15-denní lhůty.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z podstatné protiprávnosti napadeného rozhodnutí, neboť se v něm uvádí nesprávný adresát:

- v článku 2 napadeného rozhodnutí žalovaná uvedla, že adresátem tohoto rozhodnutí je Republika Slovinsko, ačkoli jedinou účastnicí řízení před žalovanou byla žalobkyně a navíc požádala, aby toto rozhodnutí bylo určeno jak žalobkyni, tak Republice Slovinsko.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z formální protiprávnosti napadeného rozhodnutí:
- žalovaná nevyzvala žalobkyni, aby předložila nutné doplňující informace a při absenci informací přijala nesprávné rozhodnutí, na jehož základě relevantní (výrobní) trh nezahrnuje silniční nákladní dopravu, čímž bylo porušeno právo na řádnou správu;
  - žalovaná neposkytla dostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí s ohledem na třetí, čtvrtý a pátý žalobní důvod, jelikož se v tomto rozhodnutí nevyjádřila k vlastním předchozím rozhodnutím, která byla pro žalobkyni příznivá, a tudíž se dopustila podstatného porušení procesních pravidel.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z podstatné protiprávnosti napadeného rozhodnutí, neboť je v něm nesprávně vymezen relevantní (výrobní) trh:
- žalovaná v rozporu s vlastní praxí [například *prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/132 ze dne 24. ledna 2017*], stanovila relevantní (výrobní) trh tak, že jej omezila na trh železniční dopravy, namísto zahrnutí trhu železniční, silniční a letecké dopravy;
  - žalovaná tím porušila zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace v neprospěch žalobkyně, jelikož v podstatně podobné situaci uvedené v předchozí odrážce žalovaná přijala rozhodnutí ve prospěch investora, zatímco žádost žalobkyně zamítla.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z podstatné protiprávnosti napadeného rozhodnutí, neboť je v něm nesprávně vymezen zeměpisný trh:
- žalovaná neodůvodněně omezila zeměpisný trh na území Republiky Slovinsko na základě nesprávného výkladu *Zvláštní zprávy č. 8/2016 s názvem „Železniční nákladní doprava v EU: stále není na správné cestě“* vydané evropským Účetním dvorem, avšak nezohlednila tvrzení a důkazy žalobkyně, podle nichž je ve skutečnosti činná na mezinárodním trhu.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z podstatné protiprávnosti napadeného rozhodnutí, neboť nezohledňuje všechny indikátory pro posouzení situace hospodářské soutěže:
- při posouzení situace hospodářské soutěže žalovaná zohlednila pouze tržní podíl žalobkyně, přičemž měla zohlednit řadu dalších faktorů, jako skutečnou nebo potencionální hospodářskou soutěž pro účely čl. 34 odst. 2 směrnice 2014/25/EU; žalovaná nezohlednila skutečnost, že na trh vstoupili čtyři noví soutěžitelé, a to navíc ke třem soutěžitelům, kteří již na trhu byli, ani skutečnost, že z tohoto důvodu se tržní podíl žalobkyně podstatně sníží;
  - žalovaná poté, co zohlednila pouze vysoký tržní podíl žalobkyně, nesprávně uvedla, že tento podíl (85,21 %) je příliš vysoký, aby bylo možno dospět k závěru, že trh je otevřen hospodářské soutěži, ačkoli již v předchozích rozhodnutích uvedla, že tržní podíly ve výši 86,7 % a 73,6 % nejsou příliš vysoké, zohlední-li se další okolnosti (rozhodnutí Komise 2007/706/ES ze dne 29. října 2007 a rozhodnutí Komise 2006/422/ES ze dne 29. října 2007).

Žaloba podaná dne 17. září 2020 – Evropská vodní doprava-sped. a další v. Parlament a Rada

(Věc T-576/20)

(2020/C 433/68)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobci: Evropská vodní doprava-sped. s. r. o. (Praha, Česká republika), Konakl s. r. o. (Klíčany, Česká republika), Eurex AD s. r. o. (Děčín, Česká republika), Ladislav Říha (Heřmanov, Česká republika), Vladimír Hurych (Ústí nad Labem, Česká republika) (zástupce: A. Verny, advokát)

Žalovaní: Evropský parlament a Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- zrušil nařízení (EU) 2020/1054 ⁽¹⁾, kterým se mění nařízení (ES) č. 561/2006 a (EU) č. 165/2014, která byla přijata na základě směrnice (EU) 2018/957 ⁽²⁾, kterou se mění směrnice 96/71/ES ⁽³⁾ o vysílání pracovníků;
- zrušil nařízení (EU) 2020/1055 ⁽⁴⁾, kterým se mění nařízení (ES) č. 1071/2009, (ES) č. 1072/2009 a (EU) č. 1024/2012, která byla přijata na základě směrnice (EU) 2018/957, kterou se mění směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků;
- zrušil směrnici (EU) 2020/1057 ⁽⁵⁾, kterou se stanoví pravidla pro použití směrnic 96/71/ES a 2014/67/EU a kterou se mění směrnice 2006/22/ES ⁽⁶⁾, která byla přijata na základě směrnice (EU) 2018/957, kterou se mění směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků;
- pokud to bude považováno za přípustné, spojit řízení o této věci ke společnému rozhodnutí s řízeními ve věcech C-626/18 a C-620/18 na základě analogického použití článku 68 jednacího řádu Tribunálu;
- uložit Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení podle čl. 87 druhého pododstavce jednacího řádu Tribunálu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci následující žalobní důvody.

Hlavním předmětem žaloby jsou podle prvních tří návrhových žádání, která byla podána včas, údajně diskriminující a z hlediska hospodářské soutěže znevýhodňující ustanovení právních norem Evropského parlamentu a Rady Evropské unie, které byly přijaty na základě směrnice (EU) 2018/957, kterou se mění směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků.

Podle názoru žalobců obsahují výše uvedené právní předpisy značné zvýhodnění pro oblast silniční dopravy ve formě tzv. „balíčku mobility“ ve srovnání s kogentními ustanoveními, která se na žalobce nadále vztahují podle směrnice (EU) 2018/957.

Podpůrně žalobci navrhují, podobně jako Polská republika v řízení ve věci C-626/18 a Maďarská republika v řízení ve věci C-620/18, aby byla směrnice (EU) 2018/957 částečně nebo podpůrně v celém rozsahu zrušena, jelikož představuje základ pro popsanou diskriminaci oblasti, v níž žalobci poskytují služby.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1054 ze dne 15. července 2020, kterým se mění nařízení (ES) č. 561/2006, pokud jde o minimální požadavky na maximální denní a týdenní dobu řízení, minimální přestávky v řízení a týdenní doby odpočinku, a nařízení (EU) č. 165/2014, pokud jde o určování polohy pomocí tachografů (Úř. věst. 2020, L 249, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/957 ze dne 28. června 2018, kterou se mění směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. 2018, L 173, s. 16).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. 1997, L 18, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1055 ze dne 15. července 2020, kterým se mění nařízení (ES) č. 1071/2009, (ES) č. 1072/2009 a (EU) č. 1024/2012 za účelem jejich přizpůsobení vývoji v odvětví silniční dopravy (Úř. věst. 2020, L 249, s. 17).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1057 ze dne 15. července 2020, kterou se stanoví zvláštní pravidla o vysílání řidičů v odvětví silniční dopravy, pokud jde o směrnice 96/71/ES a 2014/67/EU, a kterou se mění směrnice 2006/22/ES, pokud jde o požadavky na prosazování, a nařízení (EU) č. 1024/2012 (Úř. věst. 2020, L 249, s. 49).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/22/ES ze dne 15. března 2006 o minimálních podmínkách pro provedení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 o předpisech v sociální oblasti týkajících se činností v silniční dopravě a o zrušení směrnice Rady 88/599/EHS (Úř. věst. 2006, L 102, s. 35).

Žaloba podaná dne 24. září 2020 – MN v. Europol

(Věc T-586/20)

(2020/C 433/69)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* MN (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)*Žalovaná:* Agentura Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol)**Návrhová žádání**

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 6. března 2020 o neprodloužení jeho smlouvy na dobu neurčitou;
- uložil Europolu, aby mu zaplatil částku 25 000 eur jako náhradu morální újmy, kterou mu napadené rozhodnutí způsobuje;
- uložil Europolu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z protiprávnosti kritéria použitého k odůvodnění neprodloužení smlouvy žalobce na dobu neurčitou v rozsahu, v němž neumožňuje určit zájem služby.
2. Druhý žalobní důvod, který je uplatněn podpůrně, vychází z několika zjevně nesprávných posouzení, jimiž je stíženo napadené rozhodnutí.

Žaloba podaná dne 24. září 2020 – MO v. Rada

(Věc T-587/20)

(2020/C 433/70)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* MO (zástupkyně: A. Guillerme, advokátka)*Žalovaná:* Rada Evropské unie**Návrhová žádání**

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 19. listopadu 2019 týkající se přeřazení MO do překladatelského oddělení rumunského jazyka;
- zrušil hodnotící zprávu žalobkyně za rok 2019;
- určil, že administrativa vůči ní postupovala protiprávně od roku 2016 a uložil žalované povinnost zaplatit 277 371,36 eur jako náhradu vzniklé škody;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, pokud jde o zrušení rozhodnutí týkajícího se jejího přeřazení do překladatelského oddělení rumunského jazyka, vycházející z porušení práva na náležitou péči. Tento důvod se člení na dvě části.
  - První část vycházející z toho, že rozhodnutí o přeřazení nerespektovalo zájem služby, ani zájem žalobkyně, a ani zásadu rovnocennosti pracovních míst;
  - Druhá část vycházející z porušení práva být vyslechnut před přijetím rozhodnutí o jejím přeřazení.
2. Druhý žalobní důvod, pokud jde o zrušení rozhodnutí týkajícího se jejího přeřazení do překladatelského oddělení rumunského jazyka, vycházející z porušení práva být vyslechnut. Tento důvod se člení na dvě části.
  - První část vycházející z porušení jejího práva být předem vyslechnuta, když žalobkyni nebyly sděleny informace, které by jí umožnily se účinně bránit;
  - Druhá část vycházející ze skutkového omylu a ze zjevně nesprávného posouzení, kterými je stížena hodnotící zpráva žalobkyně za rok 2019.
3. Třetí žalobní důvod, pokud jde o náhradu škody vyčíslenou na 277 371,36 eur, s výhradou jejího zvýšení nebo snížení v průběhu řízení, vycházející z protiprávního postupu a rozhodnutí Rady. Tento důvod se člení na pět částí.
  - První část vycházející z protiprávního postupu administrativy během a po správním šetření týkajícím se obtěžování vůči ní;
  - Druhá část vycházející z protiprávnosti rozhodnutí o přeřazení, v němž tkví původ škody, o jejíž náhradu žalobkyně žádá;
  - Třetí část vycházející ze skutečnosti, že vůči žalobkyni nebyla uplatněna certifikace při reformě služebního řádu v roce 2014;
  - Čtvrtá část vycházející z porušení práv týkajících se údajů o zdravotním stavu žalobkyně;
  - Pátá část vycházející z protiprávnosti hodnocení za rok 2019.

Žaloba podaná dne 29. září 2020 – JD v. EIB

(Věc T-608/20)

(2020/C 433/71)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: JD (zástupce: H. Hansen, advokát)

Žalovaná: Evropská investiční banka (EIB)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil jednak rozhodnutí ukládající žalobci povinnost podepsat dodatek k jeho pracovní smlouvě, jímž se vzdal nároku na zaručené dávky, a jednak znemožnil žalobci nastoupit do služebního poměru u žalované, ledaže podepíše uvedený dodatek, který se projevil a) dopisem žalované žalobci ze dne 20. ledna 2020, který byl zaslán pouze e-mailem ze dne 23. ledna 2020, b) e-mailovou korespondencí mezi žalovanou a žalobcem v období od 29. ledna 2020 do 7. února 2020, a c) dopisem zasláným žalobcem dne 3. března 2020;

- zrušil rozhodnutí o správním přezkumu potvrzující původní rozhodnutí, které se projevilo dopisem žalované právnickovi žalobce ze dne 18. června 2020, ale které bylo zasláno pouze e-mailem ze dne 19. června 2020;
- nařídil žalované, aby vzala zpět svůj dopis ze dne 20. ledna 2020, dopis ze dne 18. června 2020, jakož i související výzvu žalobci, aby podepsal dotčený dodatek jako podmínku pro vstup do služebního poměru;
- opravil lékařské potvrzení vystavené pracovním lékařem žalované ze dne 10. ledna 2020 a zaslal elektronickou poštou žalobci téhož dne, jelikož neměl obsahovat ustanovení, podle kterého již existoval zdravotní stav, který by mohl způsobit jeho invaliditu v budoucnu;
- nařídil žalované, aby žalobci nabídla reálnou možnost nastoupit do služebního poměru u EIB se zpětně vyplacenou odměnou a dávkami ode dne nástupu do smluvního poměru, tedy od 1. února 2020, nebo podpůrně, aby mu poskytla následující náhrady:
  - uložil žalované, aby žalobci vyplatila náhradu škody ve výši čtyř ročních platů, tedy 367 499,52 eur;
  - v každém případě nařídil vyplacení následující náhrady škody:
    - uložil žalované, aby žalobci zaplatila částku 20 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy;
    - uložil žalované, aby žalobci zaplatila částku 2 104,19 eur jako náhradu nákladů na stěhování;
    - uložil žalované, aby žalobci zaplatila částku 15 312,48 eur jako náhradu neuhrazeného příspěvku na zařízení;
    - v každém případě uložil žalované, aby žalobci zaplatila částku 15 000 eur z titulu nákladů na právní zastoupení před podáním projednávané žaloby, jelikož tyto odměny nejsou zahrnuty do nákladů řízení hrazených žalobcem, přičemž žalobce si výslovně vyhradil právo na zvýšení tohoto bodu návrhových žádání v průběhu řízení;
- uložil žalované náhradu veškerých nákladů řízení; a
- vyhradil veškerá práva žalobce.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení podstatné formální náležitosti

- Žalobce tvrdí, že lékařské potvrzení pracovního lékaře ze dne 10. ledna 2020 obsahovalo osobní údaje žalobce, které překračovaly meze toho, co bylo nutno zpřístupnit na základě použitelného právního rámce.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení právní normy týkající se provádění Smluv

- Žalobce tvrdí, že neexistoval žádný právní základ umožňující vyloučit žalobce z pojistných dávek nebo z pojistného krytí;
- Žalobce dále tvrdí, že žalovaná nesprávně vyložila čl. 6–1 Pravidel systému důchodového pojištění, když uplatnila argument vycházející z článku 32 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie;
- Mimoto výklad čl. 6–1 Pravidel systému důchodového pojištění podaný žalovanou je v rozporu jednak s historií těchto Pravidel a jednak s komunikací žalované s jejími zaměstnanci.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení právní normy týkající se provádění Smluv
  - Tímto žalobním důvodem žalobce tvrdí, že neexistoval žádný právní základ pro povinnost uloženou ze strany žalované podepsat dodatek k pracovní smlouvě, na jehož základě se vzdal některých práv sociálního zabezpečení.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení Smluv, a zejména různých ustanovení Listiny základních práv Evropské unie
  - Žalobce tvrdí, že jednání žalované je diskriminační a porušuje čl. 21 odst. 1 a čl. 34 odst. 1 Listiny;
  - Tvrdí, že byla porušena procesní práva žalobce podle článku 41 a jeho právo na přístup k dokumentům podle článku 42 Listiny;
  - Kromě toho byla rovněž porušena práva žalobce na základě Listiny na účinnou právní ochranu a na spravedlivý proces.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení podstatné formální náležitosti
  - Žalobce tvrdí, že lékařské hodnocení předcházející přijetí do zaměstnání musí být provedeno na základě osobního lékařského posudku, což se v projednávané věci nestalo.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení podstatné formální náležitosti
  - Žalobce tvrdí, že napadené potvrzující rozhodnutí bylo přijato osobami, které údajně jednaly na základě přenesení kontrolních pravomocí prezidenta EIB, přičemž pro takové přenesení pravomoci neexistoval právní základ;
  - Podpůrně, i kdyby měl prezident EIB možnost platně přenést své kontrolní pravomoci, napadené potvrzující rozhodnutí musí být zrušeno, protože bylo přijato osobami, které se nacházely ve střetu zájmů, a tudíž nebyly nestranné. Došlo tedy k porušení zásady řádné správy a požadavků vyplývajících z článku 41 Listiny.
7. Sedmý žalobní důvod, v němž žalobce odkazuje na prostředky nápravy, jež v projednávané věci požadoval
  - Žalobce se primárně domáhá plnění své smlouvy, to znamená, aby mu bylo povoleno uzavřít smlouvu s retroaktivním vyplacením jeho platu;
  - Podpůrně se žalobce domáhá přiznání náhrady škody ve výši platu za dobu určitou dohodnutou mezi účastníky řízení;
  - V každém případě, tedy nezávisle na otázce, zda Tribunál vyhoví primárnímu nebo podpůrnému návrhu žalobce, aby mu byla přiznána náhrada za různé škody vzniklé z důvodu protiprávního jednání a protiprávních rozhodnutí žalované.

Žaloba podaná dne 1. října 2020 – Casino, Guichard-Perrachon v. Komise

(Věc T-614/20)

(2020/C 433/72)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Casino, Guichard-Perrachon (Saint-Étienne, Francie) (zástupci: O. de Juvigny, A. Sunderland, I. Simic a G. Aubron, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil na základě článku 263 SFEU rozhodnutí Evropské komise C(2020) 5192 final ze dne 23. července 2020;
- uložil Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává jediného žalobního důvodu vycházejícího z protiprávnosti napadeného rozhodnutí vzhledem k tomu, že bylo přijato na základě dokumentů získaných Komisí při příležitosti předběžných inspekcí vedených na základě protiprávních rozhodnutí, které byly předmětem žalob na neplatnost ve věcech T-249/17, Casino, Guichard-Perrachon v. Komise a T-538/19, Casino, Guichard-Perrachon v. Komise.

Žaloba podaná dne 5. října 2020 – FZ a další v. Komise

(Věc T-618/20)

(2020/C 433/73)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: FZ a 17 dalších žalobců (zástupce: J.-N. Louis, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise, kterým se vydává výplatní páska žalobců za prosinec 2019 v rozsahu, v němž poprvé uplatňuje opravný koeficient stanovený se zpětnou účinností od 1. dubna do 1. července 2019;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobci uplatňují žalobní důvody vycházející z porušení článků 64 a 65 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“), z porušení zásady rovného zacházení z hlediska rovnocennosti kupní síly a ze zjevně nesprávného posouzení.

Žalobci se domnívají, že za účelem stanovení opravného koeficientu použitelného na odměny žalobců vyslaných mimo Unii musí EUROSTAT shromažďovat údaje specifické pro jejich místo výkonu zaměstnání v souladu s podmínkami pro použití článků 64 a 65 služebního řádu, které jsou stanoveny v příloze XI.

Žalobci rovněž tvrdí, že koeficienty stanovené v rámci dohody o mezinárodní spolupráci mezi EUROSTATEM, OECD a OSN klesly od ledna 2018 do ledna 2019 z 239,7 na 94,0, zatímco za stejné období byly koeficienty uplatňované na odměny zaměstnanců OSN zvýšeny s ohledem na inflaci. V roce 2017 prošel konžský frank (CDF) silnou devalvací vůči dolaru (USD) a euru spolu s výraznou inflací, která vedla k výraznému nárůstu cen v USD na základě analýz MMF.

Podle žalobců žalovaná nevysvětluje, jak uplatněné koeficienty zohledňují tyto podstatné skutečnosti.

Žaloba podaná dne 5. října 2020 – FJ a další v. ESVČ

(Věc T-619/20)

(2020/C 433/74)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: FJ a pět dalších žalobců (zástupce: J.-N. Louis, advokát)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost

Návrhová žádání

Žalobci navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil výplatní pásku žalobců za prosinec 2019 v rozsahu, v němž poprvé uplatňuje opravné koeficienty stanovené se zpětnou účinností od 1. dubna do 1. července 2019;
- uložil Evropské službě pro vnější činnost náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobci uplatňují žalobní důvody vycházející z porušení článků 64 a 65 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“), z porušení zásady rovného zacházení z hlediska rovnocennosti kupní síly a ze zjevně nesprávného posouzení.

Žalobci se domnívají, že za účelem stanovení opravného koeficientu použitelného na odměny žalobců vyslaných mimo Unii musí EUROSTAT shromažďovat údaje specifické pro jejich místo výkonu zaměstnání v souladu s podmínkami pro použití článků 64 a 65 služebního řádu, které jsou stanoveny v příloze XI.

Žalobci rovněž tvrdí, že koeficienty stanovené v rámci dohody o mezinárodní spolupráci mezi EUROSTATEM, OECD a OSN klesly od ledna 2018 do ledna 2019 z 239,7 na 94,0, zatímco za stejné období byly koeficienty uplatňované na odměny zaměstnanců OSN zvýšeny s ohledem na inflaci. V roce 2017 prošel konžský frank (CDF) silnou devalvaci vůči dolaru (USD) a euru spolu s výraznou inflací, která vedla k výraznému nárůstu cen v USD na základě analýz MMF.

Podle žalobců žalovaná nevysvětluje, jak uplatněné koeficienty zohledňují tyto podstatné skutečnosti.

Žaloba podaná dne 5. října 2020 – Les Mousquetaires a ITM v. Evropská komise

(Věc T-625/20)

(2020/C 433/75)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Les Mousquetaires (Paříž, Francie), ITM Entreprises (Paříž) (zástupci: N. Jalabert-Doury a K. Mebarek, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 23. července 2020 ohledně řízení týkající se použití čl. 18 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 01/2003 (Věc AT.40466 – Alliance Casino Sa Intermarché);
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává jediného žalobního důvodu vycházejícího z porušení práva na spravedlivý proces, čl. 18 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 01/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článkách [101 a 102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1) a nedostatku právního základu v rozsahu, v němž napadené rozhodnutí údajně žalobkyním ukládá, aby identifikovaly schůze a sdělily nové informace, které již Komise získala a které poté Tribunál Evropské unie shledal neplatnými.

Žaloba podaná dne 15. října 2020 – Delifruit v. Komise**(Věc T-629/20)**

(2020/C 433/76)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Delifruit, SA (Guayaquil, Ekvádor) (zástupci: K. Van Maldegem, P. Sellar a S. Saez Moreno, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- částečně zrušil napadený akt, ve znění opravy nařízení Komise (EU) 2020/1085 v rozsahu, v němž stanoví maximální limity reziduí pro chlorpyrifos v banánech na 0,01 mg/kg; a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá částečného zrušení nařízení Komise (EU) 2020/1085 ze dne 23. července 2020, který se mění přílohy II a V nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005, pokud jde o maximální limity reziduí pro chlorpyrifos a chlorpyrifos-methyl v některých produktech a na jejich povrchu⁽¹⁾, ve znění opravy nařízení Komise (EU) 2020/1085⁽²⁾.

Na podporu žaloby žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když při svém posouzení, které vedlo k přijetí napadeného aktu, nezohlednila relevantní faktor (věcnou studii vyvracející jeden z údajných důvodů pro přijetí maximálního limitu reziduí), a tím také porušila čl. 14 odst. 2 písm. a) a f) nařízení č. 396/2005, který vyžaduje, aby byly zohledněny všechny relevantní a dostupné údaje.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2020 L 239, s. 7

⁽²⁾ Úř. věst. 2020 L 245, s. 31

Žaloba podaná dne 15. října 2020 – JP v. Komise**(Věc T-638/20)**

(2020/C 433/77)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: JP (zástupci: S. Rodrigues a A. Champetier, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 17. července 2019 o nezařazení žalobce na rezervní seznam úspěšných kandidátů výběrového řízení EPSO/AD/363/18 – Administrátoři (AD 7), jakož i rozhodnutí ze dne 10. prosince 2019 o zamítnutí žádosti žalobce o přezkoumání;
- zrušil rozhodnutí ze dne 7. července 2020 o zamítnutí stížnosti žalobkyně ze dne 5. března 2020;
- uložil žalované, aby nahradila újmu, kterou žalobce utrpěl; a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení zásady, podle níž členové výběrové komise musí mít způsobilost nezbytnou k objektivnímu posouzení výkonu a odborné kvalifikace uchazečů u zkoušky v dané oblasti, zadruhé porušení zásady rovného zacházení a konečně porušení zásady legitimního očekávání.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady, podle níž je třeba zajistit dostatečnou stabilitu ve složení výběrové komise.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení.

Žaloba podaná dne 22. října 2020 – TIB Chemicals v. Komise**(Věc T-639/20)**

(2020/C 433/78)

Jednací jazyk: Angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: TIB Chemicals AG (Mannheim, Německo) (zástupce: K. Fischer, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- částečně zrušil nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1182 ⁽¹⁾ ze dne 19. května 2020 v rozsahu, v němž se týká látky dioktyltin-dilaurátu; [1] stannanu, dioktyl-, bis(coco acyloxy) derivátů [2]; a v rozsahu, v němž mění přílohu VI nařízení (ES) č. 1272/2008 ⁽²⁾ zahrnutím této látky spolu s příslušnou klasifikací a označovacími prvky do tabulky 3 části 3 přílohy VI nařízení (ES) č. 1272/2008; a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že napadené nařízení porušuje čl. 37 odst. 1 a 5 ve spojení s částí 2 Přílohy VI nařízení (ES) č. 1272/2008, neboť dostupné informace o látce obsažené v registrační dokumentaci REACH nebyly zohledněny. Toto představuje zjevně nesprávné posouzení.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené nařízení porušuje články 5, 9, 36 a 37 ve spojení s částí 1 (oddíl 1.1.1.3) a částí 3 (oddíly 3.7.2.2 a 3.7.2.3) přílohy I nařízení (ES) č. 1272/2008, protože dostupné informace nebyly řádně přezkoumány, posouzeny a zohledněny v souladu s platnými vědeckými zásadami.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že napadené nařízení porušuje články 5, 36 a 37 ve spojení s částí 1 (oddíl 1.1.1.3) a částí 3 (oddíly 3.7.2.2 a 3.7.2.3) Přílohy I nařízení (ES) č. 1272/2008, protože použitý analogický přístup nebyl uskutečněn na řádném vědeckém základě a Komise nesprávně posoudila hodnotu dostupných důkazů.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené nařízení bylo přijato v rozporu s čl. 36 odst. 1 písm. d) a čl. 37 odst. 5 ve spojení s částí 3 bodu 3.7 nařízení (ES) č. 1272/2008, protože Komise nemohla předložit jasné vědecké důkazy o tom, že dotyčná látka splňuje příslušnou klasifikaci pro reprodukční toxicitu (kategorie 1B) a STOT RE1.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené nařízení bylo přijato v rozporu se zásadou proporcionality, jelikož klasifikace dotyčné látky není vhodná ani nezbytná. Žalobkyni byla zejména odmítnuta příležitost získat výjimku.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise přijetím napadeného nařízení porušila čl. 37 odst. 4 nařízení (ES) č. 1272/2008 a porušila právo žalobkyně na řádnou správu a právo být vyslechnuta. Žalobkyně byla zejména zbavena přiměřené možnosti se vyjádřit k samotnému stanovisku Výboru pro posuzování rizik (RAC) a prokázat, že toto stanovisko je z vědeckého hlediska chybné.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise tím, že přijala napadené nařízení bez provedení a předchozí dokumentace posouzení dopadů, porušila své závazky vyplývající z interinstitucionální dohody týkající se přijímání lepších právních předpisů.

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1182 ze dne 19. května 2020, kterým se pro účely přizpůsobení technickému a vědeckému pokroku mění část 3 přílohy VI nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí (Úř. věst. L 261, s. 2)

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. 2008, L 353, s. 1).

Žaloba podaná dne 23. října 2020 – NG a další v. Parlament a Rada**(Věc T-646/20)**

(2020/C 433/79)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobci: NG a dalších 17 žalobců (zástupce: R. Martens, advokát)

Žalovaní: Rada Evropské unie, Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

- zrušil v celém rozsahu čl. 1 bod 6 písm. c) a d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1054 ze dne 15. července 2020, kterým se mění nařízení (ES) č. 561/2006, pokud jde o minimální požadavky na maximální denní a týdenní dobu řízení, minimální přestávky v řízení a týdenní doby odpočinku, a nařízení (EU) č. 165/2014, pokud jde o určení polohy pomocí tachografů;
- uložil žalovaným náhradu veškerých nákladů řízení, včetně nákladů řízení, o nichž má být podle rozhodnutí vydaného v řízení o předběžných opatřeních rozhodnuto později.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod, vycházející z porušení článku 2, čl. 4 odst. 2 a článku 9 SEU, článků 18 a 95 SFEU, článku 21 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i zásad rovnosti a nediskriminace coby obecných zásad unijního práva ve spojení s čl. 5 odst. 4 SEU a zásadou proporcionality coby základní zásadou unijního práva, spočívajícího ve skutečné a nepřímé diskriminaci.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející z porušení článků 26 a 56 SFEU, článku 16 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie ve spojení s čl. 5 odst. 4 SEU a zásadou proporcionality coby základní zásadou unijního práva, spočívajícího v protiprávním omezení volného pohybu služeb a svobody podnikání.
3. Třetí žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 3 odst. 3 SEU, článků 11 a 191 SFEU, jakož i článku 37 Listiny základních práv Evropské unie, spočívajícího v zásahu do zachování, ochrany a zlepšování kvality životního prostředí.
4. Čtvrtý žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 296 odst. 2 SFEU, článku 5 protokolu č. 2 k SFEU, interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů a povinnosti uvést odůvodnění, spočívajícího v neuvedení podrobného odůvodnění a v neprovedení posouzení dopadů.
5. Pátý žalobní důvod, vycházející z porušení článků 91 a 94 SFEU a článku 7 Listiny základních práv Evropské unie ve spojení se základním právem na respektování soukromého a rodinného života, zaručeného článkem 8 Evropské úmluvy o lidských právech, coby základní zásady unijního práva, spočívajícího v závažném dopadu na životní úroveň a na zaměstnanost a v protiprávním zásahu do soukromého a rodinného života.

Žaloba podaná dne 27. října 2020 – Impresa comune Clean Sky 2 v. NG**(Věc T-649/20)**

(2020/C 433/80)

*Jednací jazyk: italština***Účastníci řízení**

Žalobce: společný podnik Clean Sky 2 (zástupci: M. Velardo, advokát a B. Mastantuono, zmocněnec)

Žalovaná: NG

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- uložil žalované povinnost zaplatit společnému podniku Clean Sky 2 částku 168 062,23 eur na základě grantové dohody č. 632420 „FIMAC, FAST impact cross-analysis methodology for Composite leading edge Structures“ v rámci sedmého rámcového programu Evropské unie, navýšenou o úroky se sazbou 3,5 %, kterou Evropská centrální banka uplatňuje na své hlavní refinanční operace od 13. července 2019 do okamžiku skutečného splacení.
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobce následující žalobní důvod:

Žalovaná nesplnila své smluvní závazky tím, že nevrátila částku týkající se nákladů na zaměstnance, které byly považovány za nezpůsobilé k financování. V důsledku toho, žalobce vydal dne 12. července 2019 výzvu k úhradě na částku 168 062,23 eur, která již byla zaplacená společnosti Alpha Consulting Service Srl, která byla vymazána z obchodního rejstříku. Podle italského práva nese žalovaná totiž odpovědnost za porušení smluvních závazků společnosti Alpha Consulting Service Srl, jelikož jednala jako společník a likvidátor, jakož i zástupce společnosti Alpha Consulting Service Srl, která byla vymazána z obchodního rejstříku. Námitky vznesené touto společností po vydání výzvy k úhradě jsou obecné, neúplné a nejsou podloženy důkazy, a proto se jeví jako zcela neodůvodněné. Žalobce je tedy oprávněn požadovat vrácení a zaplacení částky navýšenou o úroky z prodlení.

Žaloba podaná dne 28. října 2020 – Mylan Ireland v. EMA**(Věc T-653/20)**

(2020/C 433/81)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Mylan Ireland Ltd (Dublin, Irsko) (zástupce: O. Swens, advokát)

Žalovaná: Evropská agentura pro léčivé přípravky

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že námitka protiprávnosti uplatněná žalobkyní proti závěru Výboru pro humánní léčivé přípravky, podle něhož Sanofi má status nové účinné látky, jak je uvedeno v rozhodnutí ze dne 26. srpna 2013 o udělení registrace pro „Aubagio™ – Teriflunomide“, je přípustná a opodstatněná;
- zrušil rozhodnutí Evropské agentury pro léčivé přípravky (EMA) ze dne 18. srpna 2020 o zamítnutí žádosti společnosti Mylan o registraci pro generickou verzi léčivého přípravku Aubagio™, a

— uložil EMA náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že jelikož je námitka protiprávnosti opodstatněná, není napadené rozhodnutí právně přípustné, protože se EMA dopustila nesprávného skutkového a právního posouzení a nesplnila svou povinnost uvést odůvodnění a provést pečlivé a důkladné posouzení v souladu s článkem 296 SFEU.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že je rovněž zpochybňována legalita napadeného rozhodnutí vzhledem k tomu, že status „nové účinné látky“ měl být opětovně posouzen po podání námitek společnosti Mylan, které byly podány během fáze podávání žádostí. EMA tedy nesplnila řádně své povinnosti, zejména povinnost provést účinné a pečlivé posouzení a uvést odůvodnění v souladu s článkem 296 SFEU, což činí napadené rozhodnutí protiprávním.

Žaloba podaná dne 30. října 2020 – Ryanair v. Komise

(Věc T-657/20)

(2020/C 433/82)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ryanair DAC (Swords, Irsko) (zástupci: F. Laprévotte, V. Blanc, E. Vahida, S. Rating a I. Metaxas-Maranghidis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise (EU) ze dne 9. června 2020 o státní podpoře SA.57410 COVID – Rekapitalizace společnosti Finnair (!) a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobkyně rovněž navrhuje, aby byla žaloba projednána ve zrychleném řízení podle článku 23a statutu Soudního dvora.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nesprávně použila čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU, nekompletně použila dočasný rámec a dopustila se zjevně nesprávného posouzení, když konstatovala, že podpora je určena na nápravu vážné poruchy finského hospodářství, neboť porušila svou povinnost poměřit příznivé účinky podpory s jejími nepříznivými účinky na obchodní podmínky a zachování nenarušené hospodářské soutěže (tj. „kritérium vyváženosti“), a když konstatovala, že společnost Finnair nemá významnou tržní sílu.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila zvláštní ustanovení SFEU a obecné zásady unijního práva týkající se zákazu diskriminace, volného poskytování služeb a svobody usazování, které sloužily za základ pro liberalizaci letecké dopravy v Unii na sklonku 80. let. Liberalizace letecké dopravy v Unii umožnila rozvoj skutečně panevropských nízkonákladových leteckých společností. Evropská komise ponechává bez povšimnutí škodu způsobenou krizí COVID-19 těmto panevropským leteckým společnostem a jejich roli v leteckém spojení Finska, když Finsku dovolila vyhradit podporu samotné společnosti Finnair.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nezahájila formální vyšetřovací řízení navzdory vážným obtížím a porušila procesní práva žalobkyně.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila svou povinnost uvést odůvodnění.

(¹) Rozhodnutí Evropské komise (EU) ze dne 9. června 2020 o státní podpoře SA.57410 COVID – Rekapitalizace společnosti Finnair, Úř. věst. 2020, C 310, s. 6

Žaloba podaná dne 2. listopadu 2020 – Jakober v. EUIPO (tvar šálku)

(Věc T-658/20)

(2020/C 433/83)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Philip Jakober (Stuttgart, Německo) (zástupce: J. Klink, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Trojrozměrná ochranná známka Evropské unie (tvar šálku) – Přihláška č. 15 963 994

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. srpna 2020, ve věci R 554/2020-5

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- změnil napadené rozhodnutí v tom smyslu, že odvolání je odůvodněné a je tedy třeba vyhovět zápisu přihlášky ochranné známky Unie č. 15 963 994 do rejstříku EUIPO.
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001;
- Porušení čl. 7 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. září 2020 – Banco Comercial Português a další v. Komise

(Věc T-298/18) (¹)

(2020/C 433/84)

Jednací jazyk: angličtina

Předsedkyně devátého senátu rozhodla o vyškrtnutí věci.

(¹) Úř. věst. C 249, 16.7.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. září 2020 – DEI v. Komise**(Věc T-694/18) ⁽¹⁾**

(2020/C 433/85)

Jednací jazyk: řečtina

Předseda šestého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 35, 28.1.2019.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace
Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS